

ANTALYA'NIN KORKUTELİ İLÇESİNİN KÖY ADLARI*

Dr. Öğr. Üye. Emine ATMACA*

Araş. Gör. Özlem GÜZEL**

ÖZ

Dil biliminde yer adlarını, bunların kökenlerini, anlamlarını ve kullanımlarını inceleyen bilim dalına *yer adları bilimi* (*Rus. топонимия / топонимика, İng. toponymy, Alm. toponmie, Fr. toponymie*) denir. Fransızcadan dilimize geçmiş bu bilim dalı, dil biliminin en ilgi çeken araştırma alanlarından biri olan *ad biliminin* (*~onomastik*) içerisinde yer alır. Yer adları biliminin folklor, tarih, sanat tarihi, arkeoloji, sosyoloji, antropoloji, coğrafya, etnoloji, jeoloji, botanik ve biyoloji gibi alanlarla doğrudan ilgisi vardır.

Yapılan araştırmalar ve incelemelerin neticesinde Antalya ili Korkuteli ilçesinin köy adlarında göze çarpan en önemli özelliğin bölgedeki yer adlarının tamamına yakınının Türkçe kelimelerden oluşması ve -birkaç kelime hariç- neredeyse Anadolu'nun eski medeniyetlerine/kültürlerine ait hiçbir yer adının bulunmamasıdır. Bu durumun temel nedeni, Oğuzların kitleler halinde Anadolu'ya geldiklerinde iskân oldukları bölgeye ya kendi boy adlarını vermeleri ya da oba veya aşiretin başındaki beyin/reisin adını vermeleridir.

Bu çalışmada, Antalya ili Korkuteli ilçesinin eski köy adları hakkında kısa bir bilgi verildikten sonra ilçedeki köy adları *köken*, *yapı* ve *anlam* bakımından tasnif edilecektir. Korkuteli adının kökeni, anlamı ve ilçeye niçin bu adın verildiği üzerinde durulacaktır. Ayrıca boy adlarından oba veya aşiretin başındaki beyin adından kaynaklanan orun adları hakkında tarihi verilerden hareketle bilgi/ler verilecektir. İlçede yaşayan kişilerin soyadlarında veya sülalelerin lakaplarında yer alan Oğuz boy adları hakkında da bilgi/ler verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Korkuteli, orun adı, köken bilgisi, anlam bilimi

VILLAGE NAMES OF KORKUTELİ DISTRICT OF ANTALYA

ABSTRACT

The name of places in the field of science that studies names, origins, meanings and uses of language in language science is known as (*Rus. топонимия İng. toponymy, Alm. toponmie, Fr. toponymie*). This French language scholar is part of the *name science* (*onomastics*), one of the most interesting research areas of language science. The science of place names has direct relevance to fields such as history, art history, sociology, anthropology, geography, archeology, ethnology, botanical, biology and folklore.

Research and analysis of the result of the province of Antalya Korkuteli district of the village of striking most important formation characteristic of the close of Turkish words to all the place names in the region and -a few words except almost to the ancient civilizations of Anatolia / culture is the lack of any place belongs to. The main reason for this situation is that the Oghuzs, when they come to Anatolia as masses, either give their names to the area they are settled in, or give the name of the brain to the oba or the tribe.

* Bu makale, 2-3-4 Kasım 2017 tarihlerinde Malatya'da düzenlenen *IX. Uluslararası Dünya Dili Türkçe Sempozyumu*'nda sunulmuş "Antalya'nın Korkuteli İlçesinin Köy Adları Üzerine Bir İnceleme" adlı çalışmanın yeniden düzenlenmesi ve geliştirilmesi sonucunda hazırlanmıştır.

*Akdeniz Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili Ve Edebiyatı Bölümü, eatmaca@akdeniz.edu.tr, ORCID NO: 0000 0002 2868 1659

** Akdeniz Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili Ve Edebiyatı Bölümü,

In this paper, after giving a brief information about the old village names of Korkuteli district of Antalya province, the village names in the province will be classified in terms of origin, structure and meaning. The origin of the Korkuteli name, its meaning and why it is given to the county will be emphasized. Then they will be informed about the names of the boys identified in the district and the names of the place coming from the name of the governors of the oba or the tribe. Information will also be given about the Oghuz boy names in the surnames of people living in the district or in the nicknames of the family line.

Keywords: Korkuteli, toponymy, etymology, semantics

O. Giriş

Ad biliminin (~onomastik~namekunde) bir alt kolu olan *toponimi* (~toponymié veya toponomastiqué), Yunanca *topos* “yer, mesken, bölge, ülke, coğrafi nesne” ve *onoma* ya da *onima* “ad” kelimelerinin birleşmesinden ortaya çıkmıştır. Yer adları bilimi, yer belirten özel adları inceleyen bir bilim dalıdır veya tespit ettiği özel adları, köken bilgisi (~etymologié), tarihî gelişme, dil ve kültür sorunları açısından inceleyen bir bilim dalıdır (Kalyuta 2004: 107-108).

Bugün ad bilimi çalışmalarında yer ad bilimi (~toponymié) ve kişi ad bilimi (~antroponim) en işlek olandır. Bunu nedeni de en fazla kullanılan kişi adları olmasıdır. Bu kişilerin yaşadıkları yer adları ise ikinci sırada yer almaktadır (Şenel 2013). Öyle ki bugün ad biliminin bu iki alt dalının birleşmesinden “antrotoponim (~anthroponymie)” yani *kişi adından oluşan yer adı terimi* ortaya çıkmıştır.

Yer adları, bir bölgenin coğrafi yapısı ile ilgili olduğu gibi orada yaşayanların yaşam biçimleri ile de yakından ilgilidir. Bunun için yer adlarından yola çıkarak bir toplumun sosyo-kültürel, dinî yapısı, sanat, zanaat ve yaşam tarzı gibi birçok alanı hakkında bilgi sahibi olabilmekteyiz. Çünkü yer adları, toprağın dili'dir (Caferoğlu 1966: 165). Yer adları biliminin konusu itibarıyla ayrıca folklor, tarih, sanat tarihi, arkeoloji, sosyoloji, antropoloji, coğrafya, etnoloji, jeoloji, botanik ve biyoloji gibi alanlarla doğrudan ilgisi vardır. Bu bağlamda, hem tahrir defterlerinin, arşiv vesikalarının, seyahatnamelerin, salnamelerin titizlikle incelenmesi hem de saha araştırmalarının vakit kaybeden yapılması Türkiye'nin bütün yer adlarının tespit, tayin ve tasnifi için çok önemlidir.

Köy adı/yerleşim adı (~komonim (< Yun. *komon* “köy” + *onima* “ad”)), orunadbilimin (~oykonim (< Yun. *oikos* “ev” + *onima* “ad”)) bir alt türüdür. Oykonom, bütün köy yerleşiminin özel adıdır (Şahin 2013: 46-58). Türkiye’de köy adı üzerinde çalışmalardan ilki S. Sırrı Üçer ve M. Mes’ud Koman’ın 1945 yılında birlikte hazırladığı “Konya İli Köy ve Yer Adları Üzerine Bir Deneme”¹dir. Bu çalışmayı, Özcan Başkan’ın

¹ S. Sırrı Üçer-M. Mes’ud Koman, çalışmalarında köy ve yer adlarını ana gruba ayırmadan kendi içerisinde şu başlıklarda vermiştir: 1) *İstilacı kavimlerin bıraktığı boyların izini taşıyanlar*, 2) *Yerleştikleri yerlere kendi boy adlarını verenler*, 3) *Türkmen yer adları*, 4) *Totem adları*, 5) *Oğuz Türkleri bazen de yerleştikleri yerlerin veya Anadolu’ya gelmezden evvel oturdukları yerlerin adını almıştır*. 6) *Oğuz Türkleri yerleştikleri yerlere akraba adlarını vermişlerdir*. 7) *Oğuz Türkleri Bey, Bay Gazi, Fakih gibi unvan bildiren adları, yerleştikleri yerlere ad olarak vermişlerdir*. 8) *Oğuz Türkleri yerleştikleri yerlere yan, yön, taraf, cihet bildiren adları vermişlerdir*. 9) *Oğuz Türkleri, uzun, kısa, büyük, küçük gibi cüsse adlarını yerleştikleri köye ad olarak vermişlerdir*. 10) *Harp aletleri ve maden adları da yerleşilen köylere ad olarak verilmiştir*. 11) *Acı, tatlı, boyalı, eğri gibi vasıf bildiren adları da yerleşilen*

“Türkiye Köy Adları Üzerine Bir Deneme”² takip eder. Bu konuda yapılan çalışmalardan bir diğeri de Tuncer Gülensoy’a aittir. Gülensoy, Başkan’ın bu tasnif çalışmasının ham bir malzeme ve üzerinde işlenmesi gereken bazı noktaları olduğunu belirttiikten sonra kendisi bir tasnif denemesinde bulunmuştur³.

Korkuteli ilçesinin yer adları ya da köy adları üzerinde daha evvel herhangi bir çalışma yapılmamıştır. Yalnız Cemali Sarı ve Yusuf Tepeli tarafından yerleşme adlarının Türk kültür coğrafyasındaki önemi Antalya İli Teke Yöresi (Kumluca, Finike, Demre, Kaş, Elmalı Korkuteli) örneğinde ele alınmış ve Teke yöresinin coğrafi özellikleri ele alınarak köy, kasaba ve şehir adları coğrafî bakış açısıyla sınıflandırılmıştır (Cemali Sarı-Yusuf Tepeli 2012: 161-179).

köylere ad olarak vermiştir. 12) İslî, kirlî, çamurlu, gibi hal ve huy bildiren adlar da köylere ad olarak verilmiştir. 13) Sanat adları da köylere ad olarak verilmiştir. 14) Üçlü, beşli, kırklı gibi sayı bildiren kelimeler de köylere ad olarak verilmiştir. 15) Moğollardan kalma yer adları, 16) Asılları Hititler, Gutiler, Urartular’dan kalma yer adları, 17) Konya ilinde sosyal, siyasal, bilgisel ve diğ. alanlarda büyük değer kazanmış (Ulu kişi) adlarını taşıyan köy, yer ve mahalle adları. Konya İli Köy ve Yer Adları Üzerine Bir Deneme, Konya Halkevi Tarih, Müze Komitesi Yayınları, Konya 1945.

² Özcan Başkan, 2 ana gruba ayırdığı yer adlarını daha sonra kendi içerisinde şu alt başlıklarda incelemiştir: **A) Tabiat ve Fiziksel Koşullara Dayanan Adlar** 1) Çevreyle İlgili Adlar: a) Doğrultular b) Coğrafya Adları c) Madenler d) Değerli taşlar e) Mevsimler f) Günler g) Sayılar h) Renkler 2) Bitkilerle ilgili adlar: a) Ağaçlar b) Meyvalar c) Sebzeler d) Tahıllar e) Çiçekler f) Bitki parçaları 3) Hayvanlarla İlgili Adlar **B) İnsanlara ve Topluluklara Dayanan Adlar** 1) Fiziksel ve yaşayış ile ilgili adlar: a) Yiyecekler b) İçecekler c) Eşya konacak kaplar d) Kesici aletler e) Savaş ile ilgili adlar f) Koşum takımları g) Kumaş maddeleri h) Yapı kısımları 2) Duygusal yaşayış ile ilgili adlar: a) Duyular b) Aile bireyleri c) Din ile ilgili adlar 3) Kişilerin varlıkları ile ilgili adlar: a) Vücut kısımları b) Rütbeler ve mevkiler c) İnsanı ilgilendiren sıfatlar d) Meslekler e) İnsan adları. “Türkiye Köy Adları Üzerine Bir Deneme”, TDAY-Belleten 1970, Ankara 1971, s. 237-251.

³ Tuncer Gülensoy, 7 ana gruba ayırdığı yer adlarını daha sonra kendi içerisinde şu alt başlıklarda incelemiştir: **A) Çevreyle İlgili Olarak Tabiat ve Fizik Koşullarına Dayanan Adlar:** 1) Çevreyle İlgili Adlar a) Doğrultular b) Coğrafya adları b1 Bölge adları c) Madenler c1 Basit taşlar d) Değerli taşlar e) Mevsimler f) Günler g) Sayılar h) Renkler ı) Yön adları j) Belirleyici adlar k) Yıpranmışlık, bakımsızlık, bırakılmışlık l) Çevreyi ilgilendiren sıfatlar m) Taşın toprağın durumu (topografik şekillere) bağlı adlar n) Arazinin kullanılış biçimine uygun olarak verilen adlar o) Çevredeki yapılarla ilgili adlar 2) Bitkilerle ilgili adlar a) Ağaçlar 1) 2) Meyve ağaçları 2) Meyvesiz ağaçlar b) Meyveler c) Sebzeler d) Tahıllar e) Çiçekler 1) Yabanî çiçekler 2) Süs çiçekleri f) Bitki parçaları g) Bitki örtüsü 3) Hayvanlarla ilgili adlar a) Yabanî hayvanlar b) Alıcı kuşlar c) Evcil Kuşlar d) Evcil hayvanlar e) Sürüngenler f) Böcekler g) Suda yaşayanlar h) Zararlı haşereler **B) İnsanlara ve Toplumlarına Dayanan Adlar:** 1) Fiziksel yaşayış ile ilgili adlar a) Yiyecekler b) İçecekler c) Eşya konacak kaplar c1 Su konacak kaplar c2 Mutfak levazımâtı c3 Aletler, takımlar d) Kesici aletler e) Savaş ile ilgili adlar e1) Devleti simgeleyen adlar e2) Demokrasi ve insan haklarına uygun olmayan adlar f) Koşu takımı g) Kumaş maddeleri h) Yapı kısımları 2) Duygusal yaşayış ile ilgili adlar a) Duyular b) Aile bireyleri b1) Akrabalar c) Din ile ilgili adlar 3) Kişilerin varlıkları ile ilgili adlar a) Vücut kısımları a1) Vücutta oluşan tüyler b) Rütbeler c) İnsanı ilgilendiren sıfatlar d) Meslekler e) İnsan (kişi) adları f) Kişilerin fiziksel özellikleri de bulunun yer adları 1) Tarihî kişi adları 2) Efsanevî kişi adları 3) Yaşayan kişi adları g) Kavim, kabile, boy, soy, oymak, cemaat adları 1) 24 Oğuz boyunun adı 2) Öteki Türk boylarının adı 3) Türk dışı boyların adları **C) Orta Asya’dan Getirilen Yer Adları D) Moğolcadan Türkçeye Geçen Yer Adları E) Arapça Yer Adları F) Farsça Yer Adları G) Öteki Dillerden Türkçeye Geçen Yer Adları.** “Anadolu Yer Adlarına Genel Bir Bakış”, Prof. Dr. Dursun Yıldırım Armağanı, Pars Yılı Ankara 1998, s. 41-48.

Tuba Meryem Yıldız, Prof. Dr. Fahrettin Tızlak danışmanlığında 2018'de hazırladığı "1839-1917 Arası İstanos (Korkuteli)'un Sosyo-Ekonomik Durumu" konulu doktora tezinde arşiv vesikalarından hareketle Korkuteli'nin köy sayıları (Yıldız 2018: 30-34) ve köylerin etnik yapısı hakkında bilgi vermiştir. Bu tezdeki bilgiye göre;

Istanos köylerinden Ali Fahreddin-i Sagir Ali Fahreddin-i Kebir, Kargin, Bayat, Avdan, Yazır, Yuva köyleri, Türkmen aşiretlerinin iskân edildiği ve ismini verdiği köylerdir. İstanos köylerinden birkaçı ise savaşlar sonunda meydana gelen göçlerle memleket dışından gelen ve Osmanlı İmparatorluğunca yerleştirilen Müslüman Kafkas ve Mora muhacirlerinin yerleşmesi sonucu oluşan köylerdir. İstanos köylerinin tamamı bu Müslüman muhacir köyler istisna olmak üzere, Müslüman ahalinin iskân edildiği köylerdir (Yıldız 2018: 30).

Korkuteli ilçesinin ilçe merkezi dışında, Çomaklı (~Fığla), Bozova (~Zivint), Küçükköy (~Küçük Ali Fahrettin~Karye-i Ali Fahreddin-i Sagîr), Yelten (~Karye-i Yeltên), Yeşilyayla (~Karye-i Andiye ve Karye-i Belen) ve Büyükköy (~Büyük Ali Fahrettin~Karye-i Ali Fahreddin-i Kebîr) olmak üzere toplam 6 kasaba belediyesi⁴, 45 köyü (Moğol, 1996: 76-78) ve 13 yaylası vardır. 6360 Sayılı Kanunla⁵ bu 6 kasaba ve 45 köy bugün "mahalleye" dönüştürülmüştür.

Antalya'nın Korkuteli İlçesinin Köy Adları'nın tasnifine geçmeden evvel Hasan Moğol'un *Teke Sancağı Şer'iyye Sicili* çalışmasında verdiği bilgiden hareketle Korkuteli'ndeki köy adlarının eski adlarını vermek istiyoruz. Çünkü bugün Korkuteli halkı, köylerin ve beldelerin hem eski hem de yeni adlarını birlikte kullanmaktadır:

Karye-i Ali Fahreddin-i Kebîr, Karye-i Ali Fahreddin-i Sagîr, Karye-i Imecik, Karye-i Yazır Kardici, Karye-i Bekci, Karye-i Kundı, Karye-i Avcıbayiri, Karye-i Çaykenari, Karye-i Sund, Karye-i Figla, Karye-i Çivgalar, Karye-i Çirkinoba, Karye-i Karakoyunlu, Karye-i Beğis, Karye-i Kurtlar Karamani, Karye-i Taskesigi, Karye-i Avdan, Karye-i Akkilise, Karye-i Andiye, Karye-i Balıklı Kebir, Karye-i Balıklı Sagir, Karye-i Karkin, Karye-i Inhan, Karye-i Eksili, Karye-i Dere, Karye-i Sulekler, Karye-i Yaka, Karye-i Yeltên, Karye-i Serafeddin, Karye-i Bayır, Karye-i Mamatlar, Karye-i Garibce, Karye-i Karakuyu, Karye-i Yakali, Karye-i Çakilli, Karye-i Kizillu, Karye-i Sam, Karye-i Simandır, Karye-i Geyikbayiri, Karye-i Yuva, Karye-i Köseler, Karye-i Kandira, Karye-i Çukurca, Karye-i Bagce, Karye-i Leylek, Karye-i Ürkütlu, Karye-i Kevzer, Karye-i Turali, Karye-i Osmanhalifeler, Karye-i Sokullu, Karye-i Solak, Karye-i Tumanlar, Karye-i Belen, Karye-i Karkalik, Karye-i Karadigin, Karye-i Bayat, Karye-i Mirahor, Karye-i Haymana, Karye-i Çiğlik (Moğol 1996: 129-131).

⁴ TÜİK'in 2011 yılı *Adrese Dayalı Nüfus Sayım* sonuçlarına göre Korkuteli ilçesine bağlı bu belediyelerin nüfusu 2.000'in altında olduğu için tüzel kişilikleri ilk mahalli idareler genel seçiminden geçerli olmak üzere kaldırılmış ve bu belediyeler köye dönüştürülmüştür (Bu bilgi, <http://www.memurlar.net/haber/314556/> sitesinden alınmıştır) (Erişim tarihi: 23.02.2015).

⁵ Ayrıntılı bilgi için bk. <http://www.ysk.gov.tr/ysk/content/conn/YSKUCM/path/Contribution%20Folders/Mevzuat/6360.pdf> (Erişim tarihi: 22.09.2017). Ayrıca 6360 sayılı kanun ve getirdiği değişiklikler için ayrıntılı bilgi için bk. Yüksel Demirkaya-Mesut Koç. 6360 Sayılı Kanun İle Birlikte Mahalleye Dönüşen Köylerde Değişimin Katılım Açısından Muhtarlığa Etkisi: Menteşe ve Seydikemer İlçeleri Üzerinden Bir Değerlendirme. *Strategic Public Management Journal*, Volume 3, Issue 6, 2017, s. 124-149.

Korkuteli’nde bu köy adlarının bugün bazılarının İçişleri Bakanlığının bazı yetkililerince maalesef değiştirildiği⁶, bazılarının ise nüfusunun az olması münasebetiyle ya bir diğer köyle birleştirildiği ya da köy halkının son yıllarda başta Antalya il merkezi olmak üzere çeşitli il ve ilçelere temelli ve geçici göçlerin sonucunda köylerin boşaldığı ve köy adlarının tamamen kaybolduğu görülmektedir. Mesela bugün Yeşilyayla, iki köyün *Yavuz* (~*Andiye~Andede~Andiya*) ve *Belenköy*’ün birleşmesinden oluşmuştur. Yeşilyayla’da “Yavuz” ve “Belen” adları da “mahalle” adı olarak kalmıştır. Aynı şekilde Korkuteli’nde eskiden “Ulucak” ve “Simandır” ayrı yerleşim merkezleri idi. Şimdi ise iki köy nüfusun azlığı dolayısıyla birleştirilmiş ve tek bir köy *Ulucak*’a dönüştürülmüştür.

Bugün yukarıdaki köylerden bazıları da Burdur iline bağlanmıştır: Mesela; *Karye-i Ürkütlu*, *Karye-i Kizillu*⁷, *Karye-i Yuva*⁸ vb.

1. Bu çalışmada, hem eski hem de yeni köy adları üzerinde durulmuştur. Değişikliğin yapıldığı tarihin daha net tespit edebilmek için 1928 tarihli *Son Teşkilat-ı Mülkiyyede Köylerimiz*, 1946 tarihli *Türkiye’de Meskûn Yerler Kılavuzu*, 1968 ve 1981 tarihli *Köylerimiz*, *Index-Anatolicus Türkiye Yerleşim Birimleri Envanteri* ve Hasan Moğol’un *Teke Sancağı Şer’iyye Sicili* çalışmalarından yararlanılmıştır.

Korkuteli köy adlarını genel olarak *köken*, *yapı* ve *anlam* (Şenel 2013: 57-154, Şahin 2013: 74) bakımından sınıflandırılabilir:

A) Köken Bakımından Korkuteli Köy Adları

1) **Tek kelimedenden oluşan köy adları:** *Bayat*, *Beğiş*, *Çıvgalar*, *Çomaklı*, *Çukurca*, *Garipçe*, *Göçerler*, *Gümüşlü*, *Güzle*, *İmecik*, *Kargalık*, *Kargın*, *Köseler*, *Küçükklü*, *Leylek*, *Mamatlar*, *Nebiler*, *Söğüt*, *Söğütçük*, *Sülekler*, *Ulucak* (~*Simandır*), *Yazır*, *Yelten* (~*Yeltân~Yeltân*).

Beğiş: İlçe merkezine 28 km. mesafededir. Köyün adı, Index-Anatolicus Türkiye Yerleşim Birimleri Envanteri’nde 1530-1914’te ve 1968 Köylerimiz’de *Beğiş* olarak kayıtlıdır. Derleme Sözlüğünde *beğiş*, *kürek* demektir. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Çıvgalar: İlçe merkezine 50 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1928’de ve 1968 Köylerimiz’de *Çıvgalar* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır. Derleme Sözlüğü’nde *çıvgın/şıvgın*, 1) Rüzgârda karla karışık yağın yağmur 2) Ağaçların verdikleri yeni sürgün, filiz, 3) Hafifmeşrep anlamlarında kayıtlıdır. Yine Derleme Sözlüğü’nde *cıvga* “dik ve sivri”; “genç, dal; sürgün” demektir. Korkuteli ağzında *çıvgın/şıvgın* ise “yerinde duramayan, delifışek, şımarık ve atılgan, delişmen” kimseler için kullanılır. Köy halkından yapılan derlemede de köy adının “yerinde duramayan, delifışek, kanı deli akan” anlamından geldiği söylenmiştir. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

⁶ Ayrıntılı bilgi için bk. *Türkiye’de Milli İdare Bölümleri Belediyeler Köyler*, İçişleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğü Yayını, s. 87-97.

⁷ Bu köy hakkında ayrıntılı bilgi için bk. Mehmet Ak, *Teke Yörükleri (1800-1900)*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2015, s. 56.

⁸ *Karye-i Yiva* olmalıdır.

Çomaklı: İlçe merkezine 30 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde MÖ 2. yy'dan itibaren *Phóglá* olarak kaydedildiği belirtilmiştir. Cumhuriyet'ten önceki adı Fığla'dır. 1923-1924 yıllarında *Çomaklı Dede* zaviyesi adına atfedilerek *Çomaklı Dede* adını almış ve 1936 yılında *Dede* kelimesi kaldırılarak bugünkü "Çomaklı" halini almıştır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Çukurca: İlçe merkezine 30 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1914'te ve 1968 Köylerimiz'de *Çukurca* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Garipçe: İlçe merkezine 32 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1530-1914'te ve 1968 Köylerimiz'de *Garipçe* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır. Köyün ilk adının *Komame* olduğu tahmin edilmektedir. Garipçe'den yapılan derlemeye göre, köy adını köye ilk yerleşenlerden *Garip* adında bir kişiden almıştır. Bu köy, önceleri *Garip* adıyla anılmış ve sonradan *Garipçe* olmuştur. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Göçerler: İlçe merkezine 20 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1928'de ve 1968 Köylerimiz'de *Göçerler* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Gümüşlü: İlçe merkezine 13 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1530-1928'de ve 1968 Köylerimiz'de *Kevzer* olarak kayıtlıdır. Köyün önceki ve halk arasında halen kullanılmakta olan adı *Kevzer*'dir. Gümüşlü adı, 1990'dan sonra köye verilmiştir. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Güzle: İlçe merkezine 38 km. mesafededir. Güzlenin kelime anlamı, sonbahar yerleşkesidir. Güzle, Yazır köyünün yaylasıdır. Bu yerleşkede, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

İmecik: İlçe merkezine 35 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1914'te ve 1968 Köylerimiz'de *İmecik* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Kargalık: İlçe merkezine 2 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1914'te ve 1968 Köylerimiz'de *Kargalık* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Köseler: İlçe merkezine 30 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1530-1914'te ve 1968 Köylerimiz'de *Köseler* olarak kayıtlıdır. Köyden yapılan derlemeye göre köyün adı, *sakalı ve bıyığı çıkmayan ya da pek seyrek çıkan erkek* anlamındaki köseden geldiği söylenmiştir (Atmaca 2017: 294). Ahmet Refik'in *Anadolu'da Türkmen Aşiretleri* çalışmasında *Köseliler* Boz Doğan aşiretinin bir bölüntüsü olarak görünüyorlar (Refik 1930: 26). Bizce de Köseler köyü adını *sakalı ve bıyığı çıkmayan ya da pek seyrek çıkan erkek* anlamındaki köseden değil, bu bölüntüden almıştır. Ayrıca aynı boyun adı, Konya ilinin köy ve yer adlarında da görülmektedir (Üçer-Koman 1945: 44). Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Leylek: İlçe merkezine 29 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1914'te ve 1968 Köylerimiz'de *Leylek* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Mamatlar: İlçe merkezine 33 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1914'te *Mahmutlar*, 1928'de *Mamatlar* olarak kayıtlıdır. 1968 Köylerimiz'de de *Mamatlar* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Sülekler: İlçe merkezine 13 km. mesafededir. Envanterde köyün adı, 1530'da *Sülek*, 1928'de *Sülekler* olarak kayıtlıdır. 1968 Köylerimiz'de de *Sülekler* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Ulucak: İlçe merkezine 20 km. mesafededir. Köyün adı envanterde 1914'te *Samandere*, 1530-1928'de *Simandır* olarak kayıtlıdır. 1968 Köylerimiz'de de köyün eski adı *Simandır* olarak kayıtlıdır. 1831 tarihli nüfus verilerine göre Sımandır köyü, *nam-ı diğer Keşirler* adıyla kayıtlıdır (Yıldız 2018: 31). Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Yelten: İlçe merkezine 19 km. mesafededir. Köyün adı envanterde 1928'de ve 1968 Köylerimiz'de *Yeltan* olarak kayıtlıdır. Köy adını, Roma döneminde Bizans gemilerinin yelken direği ihtiyacını sağladığı için *Yelken* adını almış zamanla halk, *Yelken* kelimesini *Yelten*'e değiştirmiştir. Yelten kelimesinin "yele karşı, havalı yer" anlamı da vardır. Köy de iki dağ arasına yerleşmiştir. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

2) İki ve daha fazla kelimedenden oluşan köy adları: *Akyar, Akyar Yaylası, Bahçeyaka, Başpınar (~Yeleme), Bayat Bademlisi, Bozova, Büyükköy, Çaykenarı, Dereköy, Dereköy Yaylası, Duraliler, Esenyurt (~Karadiğın/Karadin (< Karategin < Karatekin), Hacıbekar (< Hacı Bekir), Karabayır, Karaköy, Karakuyu, Karataş, Kayabaş (~Kayabaşı), Kemerağzı, Kızılaliler, Kızıladağ, Kırkpınar Yaylası (~Alifahrettin Yaylası), Korkuteli, Kozaağacı, Küçükköy, Osmankalfalar (~Osmanhalifeler), Sülekler Yaylası, Taşkesik, Tatköy, Yakaköy, Yalınlı Gediği, Yeşiloba, Yeşilyayla.*

Akyar: İlçe merkezine 9 km. mesafededir. Köyün adı envanterde 1530'da *Akkilise*, 1928'de *Akyar* olarak kayıtlıdır. 1968 Köylerimiz'de de *Akyar* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Bahçeyaka: İlçe merkezine 34 km. mesafededir. Köyün eski adı, envanterde 1928'de *Yalınlı Sagir* (< Türkçe + Arapça) olarak kayıtlıdır. 1968 Köylerimiz'de ise *Bahçeyaka* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Başpınar: İlçe merkezine 22 km. mesafededir. Köyün adı envanterde 1920'de *Şetrepsı*, 1928'de *Yeleme* olarak kayıtlıdır. 1968 Köylerimiz'de köyün eski adı *Yeleme* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, Sultan Abdülhamit tarafından yerleştirilen Kafkas muhacirlerinin torunları yaşamaktadır. 1982 yılındaki Konya Vilayeti Salnamesi verilerine göre Başpınar (~Yeleme) köyünün adı, *Mamüret'ül-Hamidiye* olarak kayıtlıdır (Yıldız 2018: 31). 1897 ve 1899 yıllarına ait mahkeme kayıtlarında yer alan *Istanos nahiyesi kura'sından Yeleme nâm-ı diğer Mamuretül-Hamidiye* ifadesinden bu iki köyün aynı köy olduğu anlaşılmıştır (Yıldız 2018: 32).

Bozova: İlçe merkezine 6 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1914-1928'de *Zivint* olarak kayıtlıdır. 1968 Köylerimiz'de köyün eski adı *Zivint* olarak kayıtlıdır. Köyün bilinen ilk adı *Nebre*'dir. Sonradan Bizanslılar zamanında *Zivint* olarak anılmaya başlamıştır. Cumhuriyet döneminde de ovasının adına istinaden *Bozova*

olarak adı değiştirilmiştir. Uzun müddet nahiye olarak kalmıştır. XX. yüzyılın başında Osmanlı hükümetince Kafkas göçmenleri yerleştirilmiştir. Sonradan bitişiğinde yer alan “Çerkez Mahallesi” ile birleşerek kasaba olmuştur.

Çaykenarı: İlçe merkezine 25 km. mesafededir. Köyün adı 1928’de ve 1968 Köylerimiz’de *Çaykenarı* olarak geçmektedir. Köyün adı, 1840’taki nüfus verilerinde ve 1840 Temettuat defterlerinde *Çaykenarı*, 1873’te *Çalkenarı* (~*Çaykenarı*) olarak kayıtlıdır (Yıldız 2018: 33). Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Dereköy: İlçe merkezine 10 km. mesafededir. Köyün adı envanterde 1530’da ve 1968 Köylerimiz’de *Dereköy* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Duraliler: İlçe merkezine 37 km. mesafededir. 1968 Köylerimiz’de *Duraliler* olarak kayıtlıdır. Korkuteli’nin yayla yerleşimlerinden biridir. Kuvvetle muhtemel bu yerleşim yeri adını, Küçük Ali Fahreddin ve Büyük Ali Fahreddin köy adlarında olduğu gibi *Ali* adındaki bir aşiret reisinden almıştır. Bu köyde, *Yörük-Türkler* yaşamaktadır.

Esenyurt: İlçe merkezine 18 km. mesafededir. Köyün adı envanterde 1914’te *Karaidin*, 1530-1928’de *Karadigin*, 1960’ta *Karadin* olarak kayıtlıdır. 1968 Köylerimiz’de köyün eski adı *Karadin* olarak kayıtlıdır. Köyün eski adı görüldüğü üzere *Karadiğın~Karadin* (< *Karategin* < *Karatekin*)’dir. Hayati Develi, “Türkiye Toponimisine Dair Denemeler” adlı makalesinde “Diğın~Tigin” başlığı altında, yer adlarında geçen *tegin* unvanına bağlı adlandırmalara ilişkin görüşlerini aktarmış ve Karadin toponimindeki +din ekinin büzüşme ses hadisesi neticesinde oluştuğunu ifade etmiştir: *Karategin* > *Karadiğın* > *Karadin* (Develi 2001: 20-21). Envanterde, Karadin adı, XI. yy’da Kastamonu yöresini fetheden Selçuklu emiri *Karatigin*’den geldiği bilgisi kayıtlıdır. Bu köyde, *Yörük-Türkler* yaşamaktadır.

Hacıbekar (< Hacı Bekir): İlçe merkezine 37 km. mesafededir. Çomaklı köyünün mahallesidir. Hacıbekar mahallesi ile Çomaklı köyü arasında bir dağ mevcuttur. Hacıbekar’dan yapılan derlemelere göre, bu yerde bir beylik varmıştır. Kaynak kişi Yusuf Ay (77), hangi beyliğin yaşadığını hatırlayamamıştır. *Muratlar*, *Malyurdu*, *Sultankonağı* ve *Kavaklı* yer adları Hacıbekar’ın yukarısında yer almaktadır. Oradan aşağıya inildiğinde *Emiralanı* vardır. Güneye gelindiğinde *Dudualanı* vardır. Burada büyük bir aile yaşamıştır. Daha aşağıya inildiğinde “Hacıbekir” denilen yer vardır. Bugün *Muratlar*, *Malyurdu*, *Sultankonağı* ve *Kavaklı* denilen yerlerde sadece birkaç ev vardır. Bu yerlerde ve Hacıbekar’da *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Karabayır: İlçe merkezine 30 km. mesafededir. Köyün adı envanterde 1530-1914’te ve 1968 Köylerimiz’de *Karabayır* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Karakuyu: İlçe merkezine 28 km. mesafededir. Köyün adı envanterde 1914’te ve 1968 Köylerimiz’de *Karakuyu* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Karataş: İlçe merkezine 26 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1530’da ve 1968 Köylerimiz’de *Karataş* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Kemerağzı: İlçe merkezine 24 km. mesafededir. Köyün adı envanterde 1914'te ve 1968 Köylerimiz'de *Kemerağzı* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Kırkpınar Yaylası: İlçe merkezine 40 km. mesafededir. Köyün adı envanterde 1914'te *Alifahreddin Yaylası* olarak kayıtlıdır. Büyükköy'ün yaylasıdır. Bu yüzden köye *Alifahrettin Yaylası* da denir. Kırkpınar Yaylası'nın yarısı *Alevi-Türklerden* oluşmaktadır. Alevi nüfus, Abdal Musa ocağına bağlıdır.

Kızılcadağ: İlçe merkezine 24 km. mesafededir. Köyün adı envanterde 1936'da *Büyükpıyadin* olarak kayıtlıdır. *Kızılcadağ* idari birim adı, *Piyadin* merkez köyün adı iken 1946'dan sonra köye de *Kızılcadağ* adı verilmiştir. 1968 Köylerimiz'de köyün eski adı *Piyadin* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Kozağacı: İlçe merkezine 40 km. mesafededir. Köyün eski adı *Yalınlı Kebir* (< Türkçe + Arapça)'dir. 1968 Köylerimiz'de köyün adı *Kozağacı* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Osmankalfalar: İlçe merkezine 40 km. mesafededir. Teke Sancağı Şer'iyye Sicili'nde köyün eski adı, *Osmanhalifeler* olarak geçmektedir. 1968 Köylerimiz'de *Osmankalfalar* olarak kayıtlıdır. Envanterde 1914'te *Osmanhalifalar* olarak kayıtlıdır. Köyün adı rivayete göre *Çoban Osman*'a izafeten verilmiştir. Yavuz Sultan Selim zamanında kardeşi Şehzade Korkut Antalya'da sancak beyi idi. İki kardeşin arası açılınca öldürülmekten korkan Şehzade Korkut, bugünkü Osmankalfalar yakınlarındaki bir mağarada saklanmıştır. Burada yaşayan Osman adlı çoban da Şehzade Korkut'a ve sadık dostu Piyale'nin yemek ve su ihtiyaçlarını karşılamıştır. Osmankalfalar köyünde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Taşkesiği: İlçe merkezine 30 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1928'de ve 1968 Köylerimiz'de *Taşkesiği* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Tatköy: İlçe merkezine 6 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1530'da *Tat* olarak kayıtlıdır. 1968 Köylerimiz'de köyün adı *Tatköy* olarak kayıtlıdır. Clauson sözlüğünde *tat* kelimesini şöyle açıklamıştır: "muhtemelen tebaa; fakat herhâlde önemsiz/ikinci derecede". Sonrasında "Radloff'un kendisinin Kırım'da Tatar halkının bir bölümüne has olarak kullanıldığını duyduğunu" eklemiştir. Ayrıca Clauson, kelimenin GB Osmanlı Türkçesindeki kullanımı için "Lehçe-i Osmanî'de" Osmanlı İmparatorluğu'na dâhil olan dillerdeki eski İran ve Kürt nüfusuna gönderme yapan bir kelime ve dolayısıyla "kötü, yoksul" (Clauson 1972: 449) anlamını kaydetmiştir. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Yakaköy: İlçe merkezine 33 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1928'de ve 1968 Köylerimiz'de *Yakaköy* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Yalınlı Gediği: İlçe merkezine 24 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1928'de ve 1968 Köylerimiz'de *Yalınlıgediği* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Yeşiloba: İlçe merkezine 40 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1914'te *Çikin Ova*, 1928 ve 1946'da *Çirkinoba* olarak kayıtlıdır. 1968 Köylerimiz'de de köyün adı, *Yeşiloba* olarak kayıtlıdır. *Teke Sancağı Şer'iyye Sicili*'nde köyün adı, *Karye-i Çirkinoba* olarak kayıtlıdır. Köyden derlenen bilgiye göre daha eski ve asıl adının *Geçirgin Oba* olduğu söylenmiştir. 11.5.1956'da *Yeşiloba* adıyla köy olmuştur. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Köyün eski adı, kuvvetle muhtemel *Çirkinoba* veya *Geçirgin Oba* halk tarafından kaba, yakışsız ve kötü bulunduğu için örtmece (~evfemizm) yapılarak *Yeşiloba* olarak değiştirilmiştir.

Yeşilyayla: İlçe merkezine 25 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1914'te *Andia*, 1928'de *Yavuz* olarak kayıtlıdır. *Yavuz* (~*Andiya*) ve *Belen* köylerinin birleşmesiyle 1984'te belediye olmuştur. MÖ 1. yy'dan itibaren Andida sikkeleri mevcuttur. Envanterde köyün adı, +s önekiyle *Sándida* biçiminde de kaydedilmiştir. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

B) Gramer Yapısı Bakımından Korkuteli Köy Adları

1) Basit kelimedenden oluşan köy adları: Basit yer adları, bir kelimedenden oluşan ve yapısında yer adı türetiminde kullanılan addan ad yapan eklerin bulunmadığı adlardır. Tespit edilen köy adları şöyledir: *Köseler, Çıvgalar, Bayat, Beğiş, Göçerler, Leylek, Mamatlar, Nebiler, Söğüt, Sülekler, Yazır, Yelten.*

2) Türemiş kelimedenden oluşan köy adları: Türkçenin isimlerden ad türetmede çok kullandığı +II, +DI, +ÇA, +IAK, +AK, +IA, +IIk, +ÇI, +clk, +cAk (Şahin 2007: 1-14)⁹ eklerinin yer adı olarak da kullanıldığı görülmektedir:

+cak: Kelimeye sevgi ve küçültme fonksiyonları katarak yer adları yapar: *Ulucak* (~*Simandır*), *Korucak*.

+ÇA: Kelimeye *kadar, göre, ile, birlikte* fonksiyonları ve küçültme fonksiyonları katarak yer adları yapar: *Garipçe, Çukurca, Söbüce.*

+ÇIk: Kelimeye sevgi ve küçültme fonksiyonları katarak yer adları yapar: *Söğütçük, İmecik.*

+Ie: +IA (< +IA- + -g) ekindeki ötümlü-patlayıcı g# ünsüzünün erimesi sonucunda ortaya çıkmıştır: *Güzle.*

+II: Yer adlarının oluşumunda en işlek kullanılan eklerden biridir: *Çomaklı, Gümüşlü, Küçükülü.*

+Iık: Somut ve soyut isim, eşya ve yer adları gibi çok farklı fonksiyonlarda kullanılan eklerden biridir: *Kargalık, Çığlık.*

Ayrıca fiilden ad yapma ekleri -mA ve -Iş da köy adlarının kuruluşunda sıkça kullanılan eklerdir. Ancak incelenen ilçenin köy adlarında bu eklerle kurulmuş örnek tespit edilmemiştir (Şahin 2007: 7).

⁹ İlçede yer adı olarak ses yansımaları kelimelemlerinin kullanılmadığı tespit edilmiştir. Bu konuda ayrıntılı bilgi için bk. Abdurrahman Özkan, "Ses Yansımaları Kelimelerin Yer Adı Olarak Kullanılması", *arayışlar-İnsan Bilimleri Araştırmaları*-Yıl: 8, Sayı: 16, 2006, s. 191-197.

3) Birleşik kelimelerden oluşan köy adları:

Korkuteli yer adları arasında en yaygın olanı birleşik yer adlarıdır. Bu yer adları daha ziyade ad ve sıfat tamlaması yapısına sahiptir:

a) Ad Tamlaması biçiminde kurulmuş köy adları: Bu başlık altında toplayabileceğimiz köy adlarının tamamı iki kelimedenden oluşmuş ve bir kısmı ad tamlaması, bir kısmı da sıfat tamlaması yapısındadır.

Tamlayan + Tamlanan + İyelik eki: İsim tamlaması yapısına sahip olan yer adlarının en yaygın olanı belirtisiz ad tamlaması kuruluşundaki yer adlarıdır: *Avdan Susuzu, Bayat Bademlisi, Beğiş Susuzu, Çaykenarı, İmecik Susuzu, Kemerağzı, Korkuteli, Kozağacı, Yalınlı Gediği.*

b) Sıfat Tamlaması Kuruluşundaki Yer Adları

Tamlayanı ad soylu olan yer adları: *Bahçeyaka, Başpınar, Dereköy, Esenyurt, Hacıbekar, Kayabaş, Osmankalfalar (~Osmanhalifeler), Taşkesik, Yakaköy.*

Tamlayanı sıfat soylu olan yer adları: *Bozova, Kızılaliler, Karabayır, Karaköy, Karakuyu, Karataş, Kırkpınar, Kızılcağ, Tatköy, Yeşiloba.*

C) Anlam Bakımından Korkuteli Köy Adları

1) Bitkiler ile ilgili köy adları: Bu gruba giren köy adları şöyledir: *Bahçeyaka, Kozağacı, Söğüt, Söğütçük.*

Korkuteli'nde Arapça ceviz > "ceviz" yerine genellikle Farsça gavz > "koz" kelimesi kullanılır. Kozağacı da kozuyla meşhur sulak köylerden biridir.

2) Sular ile ilgili köy adları: Bu gruba giren köy adları şöyledir: *Başpınar, Çaykenarı, Dereköy, Karakuyu, Kırkpınar.*

3) Arapça ve Farsçadan geçen köy adları:

Avdan: İlçe merkezine 34 km. mesafede yamaçta kurulmuş bir köydür. Köyün adı envanterde 1914'te *Avdan* olarak kayıtlıdır. Köyün adı, Farsça *āb* "su" ile Farsça "bir şeyin korunduğu veya muhafaza edildiği alet" fonksiyonunda isimden isim yapma eki +*dān*'in birleşmesi sonucunda oluşmuştur. Korkuteli'nin Avdan köyünde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Kütahya ve Balıkesir'de *avdan* kelimesi, "Pazar kurulan gün, yer", "Pazar günü", "pazar yeri" anlamında kullanılır. Mesela; *balıkavdan* "balık pazarı", *ketenavdan* "keten pazarı" vb. Ayrıca Kütahya'nın Simav ilçesinde *avdanertes* "Pazartesi" anlamında kullanılır. Burdur'un Kızılkaşa beldesinin eski adı da *Pazaravdanı*'dir.

İmrahor (~Emirahurlu): (< *emîr-i ahor* "ahır emiri") İlçe merkezine 2 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1530'da *Emirahurlu*, 1928'de *İmrahor* olarak kayıtlıdır. 1968 Köylerimiz'de de *İmrahor* olarak kayıtlıdır. Genellikle Osmanlı döneminde, padişah ahırlarının her türlü durumundan sorumlu ve ahır yönetimiyle görevli kimseye denir. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Manay (~Büyükmanay): Köyün adı, 1840'ta nüfus verilerinde ve 1840 Temettuat defterlerinde "Manay", 1873'te *May (Manay)* olarak kayıtlıdır (Yıldız 2018: 33). Bu köy adı, kuvvetle muhtemel Arapça *mā* "su" ve Farsça *nāy* "kamuş, saz" kelimelerinin birleşmesinden oluşmuştur. Manay, esasen şimdi büyük ölçüde kurutulmuş olan *Söğüt Gölü*'nün adıdır. Manay Gölü, 1950-1965 yılları arasında DSİ tarafından kurutulmuştur. Manay'dan yaptığımız derlemelere göre kelimenin anlamının "suların dansı, hareketi" demekmiş. Manay köyüne, *Bulgaristan göçmenleri* yerleşmiştir.

4) Renkler ile ilgili köy adları¹⁰: Yer adlandırmalarında *kara*, *ak*, *kızıl* ve *yeşil* kelimeleri en çok kullanılan renk adlarıdır. Arapçadan alıntı "beyaz", "mavi" (< mâî) ve Farsçadan alıntı "siyah" (< siyāh), "kırmızı" kelimeleri köy adlarında hiç ama hiç kullanılmamıştır. Dolayısıyla bu durum, köy adlandırmalarında alıntı kelimelerin henüz dile yerleşmediğini gösterir (Türk 2011).

İlçede yapılan köy adları incelemelerinin neticesinde, bu renk isimlerinin bazılarının temel anlamda değil de "yön/doğrultu" anlamında kullanıldığı tespit edilmiştir. Yani; bu renk isimleri diğer adlarla birleşerek yer adları oluşturmuşlardır (Kaymaz 2000: 251). Bilindiği üzere Türklerde *kara* → *kuzey*, *ak* → *batı*, *gök* → *doğu*, *kızıl* → *güney*, *sarı* → *merkezî* (Kononov 2015: 85-204) temsil eder. Korkuteli yöreğinde bu "kara", "ak" ve "kızıl" kelimeleri temel anlamı dışında "yön/doğrultu" anlamıyla da kullanılmıştır: *Karabayır*, *Karakuyu*, *Karataş*, *Kızıladağ*. Yalnızca *Yeşiloba* ve *Yeşilyayla* köy adları renk adından hareketle verilmiştir.

Ayrıca Korkuteli'nde "boz" renk adının da kullanıldığı görülmektedir: *Bozova*. Köy bu adı, 1960 ihtilalinden sonra üzerinde bulunduğu ovanın adından almıştır. Beldenin eski adı yukarıda da bahsedildiği gibi Bizans döneminden kalma *Zivind* (~*Zivint*)'dir. Bugün Bozova'da ve diğer köylerde yaşayan yaşlılar, Bozova yerine genellikle *Zivint* demektedirler.

5) Yer şekilleri ile ilgili köy adları: Bu gruba giren köy adları şöyledir: *Çukurca*, *Karabayır*, *Karataş*, *Kayabaş* (~*Kayabaşı*), *Yalınlı Gediği*.

6) Hayvanlar ile ilgili köy adları: Hayvan adları da köy adlandırmalarında kullanılmaktadır. Özellikle kuş adları diğer hayvan adlarına göre daha çok kullanılmaktadır. Bu gruba giren köy adları şöyledir: *Kargalık*, *Leylek*.

Korkuteli'nde bu köy adlarında geçen kuşlar, *Boz-Ok* ve *Üç-Ok* (< Uç-Ok)'ların totem adları değildir¹¹.

7) Rüzgâr veya yönler ile ilgili köy adları: Bu gruba giren köy adı şöyledir:

¹⁰ Ali Akar, bir çalışmasında adlandırma geleneğinde fizikî koşullar, boy, soy ve topluluk adları ve şahıs adlarının yanı sıra "renk adlarının" da ön planda olduğunu ifade eder (Ayrıntılı bilgi için bk. Ali Akar, "Renge Bağlı Yer Adlandırmalarında Muğla Örneği", *Sosyal Bilimler Dergisi*, 2006, 1 (20), s. 57-63).

¹¹ Bilindiği üzere Türkler, bir boyun en küçük bölümü olan Klan'ın ata tanıdığı bir bitki veya hayvana *Totem* demekteler. Totemin etini, otunu yemezler ve ona bir kutsiyet bağıyla bağlıdırlar. Oğuz Ata'nın altı oğlunun 6 totemi vardır. Boz-Ok'ların totemi; *Şahin*, *Kartal*, *Tavşancıl*. Üç-Ok'ların totemi; *Sonğur*, *Üç Kuş*, *Çakır*'dır (Ayrıntılı bilgi için bk. S. Sırrı Üçer-M. Mes'ud Koman, age., s. 30).

Rüzgâr: *Esenyurt*.

Yönler/Doğrultular: *Karabayır, Karakuyu, Karataş, Kızılcadağ*.

8) Kayaçlarla ilgili köy adları: Bu gruba giren köy adları şöyledir: *Akyar, Gümüşlü, Kızılcadağ, Taşkesiği*.

9) Meslek adları ile ilgili köy adları: İlçede meslek adı ile ilgili bir köy adı tespit edilmiştir: *Osmankalfalar*.

10) Dinî motif ve kişiler ile ilgili köy adları: Korkuteli'nde dinî motif ve kişiler ile ilgili iki köy adı tespit edilmiştir: *Hacıbekar, Nebiler*.

Hacıbekar köy adı gerçekte "Hacı Bekir"dir. Yalnız bu köy adı, bugün halk arasında *Hacıbekar* olarak söylenmektedir.

11) Kişi, soy, boy, oymak ve cemaat ile ilgili köy adları: Oğuz Türklerinin Anadolu'ya iskân faaliyeti gelişigüzel değildir. Bu yerleşme belli bir plan çerçevesinde yapılmıştır. Öyle ki Oğuz boylarının ilk on iki boy Boz Ok'lar daha ziyade Anadolu'nun *kuzey bölgelerine*, diğer on iki boy yani Üç-Ok'lar ise *güney bölgelerine* yerleştiler (Yinanç 1944: 161-187).

Oğuz Türkleri, Anadolu'ya yerleşme sırasında şu hususlara dikkat ettiler:

- Yerleştikleri yerlerin adını, kendilerine boy adı olarak aldılar.*
- Etrafında birleştikleri bir aile veya aile başkanının/reisinin adını aldılar.*
- Kendilerini birleştiren en küçük bir oymağın adını alarak yeniden bir boy teşekkül ettiler.*
- Yerleştikleri köylere/yerlere dolaylarındaki dağlara, tepelere, yollara, yörelere, göllere, ırmaklara, çaylara vb. bağlı oldukları ana boyun veya bölüntülerinin adını verdiler* (Üçer-Koman 1945: 10).

Korkuteli'nde kişi, soy, boy, oymak ve cemaat ile ilgili köy adları şöyledir:

Alaeddin Mahallesi: Korkuteli'nin mahallelerinden biridir. Adını Selçuklu hükümdarı *Sultan Alaeddin*'den almıştır. Ayrıca ilçede önemli antik kalıntılardan olan ve adını yine Selçuklu hükümdarı *Sultan Alaeddin*'den alan *Alaeddin Camisi* de I. Keykubad tarafından yaptırılmıştır.

Aşağı Karaman/Yukarı Karaman: Araştırmacılara göre Karakoyunlu boylar birliğini meydana getiren aşiretlerden biri olan *Karamanluların* adlarını, Karakoyunlu beylerinden Gence ve Berda hâkimi *Emir Karaman*'dan aldığı öne sürülmüştür. Araştırmacılar, bu adın ayrıca "Karaman" adlı koyun cinsinden alınmış olma ihtimali üzerinde de dururlar (Gündüz 2010: 148). Fuzuli Bayat'a göre Karamanlar (~Karakoyunlular) siyah renkli koç adını taşımakta; Akmanlar (~Akkoyunlular) beyaz renkli koç adını taşımakla Ay Tanrı inançlı kabileler olarak değerlendirilmelidir¹².

Korkuteli'nde bu adlarda bir köy adı yoktur. Yalnız bu yerler, "yayla" adlarıdır. Bu yer adları da kuvvetle muhtemel, *Karamanoğulları* adına izafeten verilmiştir.

Aşağı Karaman, Antalya Konyaaltı Belediyesi'ne bağlı bir mahalledir. Konya'dan Antalya'ya göçen Yörük obaları şimdiki *Aşağı Karaman* denilen mahallede

¹² Ayrıntılı bilgi için bk. Fuzuli Bayat, *Ay Kültürünün Dini-Mitolojik Sisteminde Türk Boy Adları Etimolojisi*, 3 Ok Yayıncılık, Ankara 2005, s. 97-98.

yaşamaktadırlar. Yukarı Karaman da Antalya ilinin Korkuteli ilçesine bağlı bir mahalledir. Mahallenin adının *Afşar Karaman* (Üçer-Koman 1945: 15) beyliklerinden geldiği tahmin edilmektedir. Afşarların XIII. yüzyılda Anadolu'da bulunan Karaman ve diğer Türkmen boylarıyla birleşerek Karamanoğulları devletini kurmuş olmaları kuvvetle muhtemeldir.

Bayat, Bayat Bademlisi/Bademleri: Bayat, ilçe merkezine 15 km. Bayatbademleri ise ilçe merkezine 40 km. mesafededir. Bayat köyünün adı, envanterde 1914'te ve 1968 Köylerimiz'de *Bayat*; Bayat Bademlisi'nin adı envanterde 1928'de *Bademli*, 1968 Köylerimiz'de *Bayatbademleri* olarak kayıtlıdır. Bu köylerde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Oğuzlar'ın Bozoklar koluna bağlı olan Bayat boyunun Oğuz Han'ın altı oğlundan biri olan Gün Han'ın oğlunun soyundan geldiği tarihi kayıtlarda geçmektedir¹³. Kaşgarlı Mahmut, Reşidüddin, Yazıcıoğlu, Salar Baba, Ebulgazi Bahadır Han, Radloff, Kononov'a göre *Bay*, *Bayındır* (< Bayundur) ve Bayat etnonimleri *bay*, *baylık* "zengin, varlıklı, aşı yemeği bol olan, bahtı güzel" kelimeleriyle ilişkilidir. Bu görüşü, Zeki Velidi Togan ve A. B. Ercilasun da kabul eder (Ercilasun 2008: 11). Soltanşa Ataniyazov'a göre *Bay*, *Bayındır* ve *Bayat* şeklindeki Türkmen etnonimlerinin "bay" kelimesinden ya da "topluluk, grup, cemaat, aşiret, boy, sülale" anlamlarına gelen "bag" kelimesinden çıktığını söylemektedir (Ataniyazov 2005: 103-104). Clauson, *Bayat* "Tanrı" kelimesinin yayılma alanının şaşkıncu bir biçimde sınırlı olduğunu belirttikten sonra Güneybatı lehçelerinde bulunduğunu ve bu kelimenin Oğuz "Bayat" ile bağlandırılmasının zor olduğunu ifade etmiştir (Clauson 1972: 385). Vahit Türk, "Bayat" kelimesinin Tanrı'nın doksan dokuz sıfatından "ezelî olan varlığının başlangıcı olmayan" anlamındaki "evvel" sıfatının Türkçesi olduğunu ve "zengin" anlamındaki "bay" ile değil de "eski" anlamındaki "baya" ile ilgili olduğunu ifade etmiştir (Türk 2011). Bayat kelimesinin sonundaki ek ile ilgili olarak Ercilasun, Eski Türkçedeki çokluk eki *+lt/+At* (Ercilasun 2008: 11) demiştir.

Ancak bizce Bayat kelimesinin "zengin" anlamındaki "bay" ile değil, "oldukça, epey, eski, eskisi gibi" anlamındaki "bayağı (< bayağı)" ile ilgisi olmalıdır. Aynı kelime, Türkiye Türkçesi ağızlarında "demin, az önce, biraz önce, geçen zaman" anlamında "bayak/baya" biçiminde de yaşamaktadır (Derleme Sözlüğü 1965). Allahu Teâlâ'nın "El-evvel" ismiyle de "bayağı" kelimesinin anlamı birebir örtüşmektedir. Yeni Tarama Sözlüğü'nde Bayat, Tanrı'nın "Kadim" sıfatı karşılığı olarak kayıtlıdır (Dilçin 1983: 28). Kelimenin sonundaki *+t* ise Moğolca çokluk ekidir (Gabain 2003: 62).

Bayat köyü, Oğuzların Bayat boyundan Yörüklerin yerleştiği ve boylarının adını verdikleri bir yerleşim yeridir (Moğol 1997: 80). Cevdet Türkay, *Bayat*, *Bayadî*, *Bayatlı* (~*Bayatlı*), *Bayad* (*Konar-Göçer Türkmân Tâifesi'nden*) Oğuz boyunun Teke Sancağı'na yerleştiğini arşiv belgelerinden hareketle tespit etmiştir (Türkay 2001: 198).

Dat (~Datköy~Tatköy) / Tatlar: İlçe merkezine 6 km. mesafededir. Eski Türkçe bir terim olan *taʿ*'ın anlamı devirlere göre farklılık göstermiştir. İlk olarak VIII. yüzyılda Orhun-Yenisey yazıtlarında bu kelimeye rastlanmaktadır. Költigin yazıtında, Soğdlar;

¹³ *Bayat* boyu hakkında ayrıntılı bilgi için bk. Tufan Gündüz, Anadolu'da Türkmen Aşiretleri "Bozulus Türkmenleri 1540-1640". İstanbul: Yeditepe Yayınevi 2010, s. 117-119.

Karahanlı devrinde İslam dinini kabul eden Farsça konuşan halklara ve çok tanrılı Türkçe konuşan Uygurlara; Kaşgarlı Mahmud'un devrinde ise bu kelime, Uygurlar ve Çinliler anlamında kullanılmıştır (Ataniyazov 2005: 258).

Korkuteli'nde Dat (~Tatköy) ve Tatlar köy adında bir köy vardır. Kuvvetle muhtemel Oğuz boyunun gelip yerleştiği adını verdiği köylerden biridir.

Dodurga: Dulkadir Türkmenleri'ne mensup olan Dodurga aşireti, Bozulus ilçesinde üç cemaat halinde bulunuyordu¹⁴. Bozulus'un Orta Anadolu'ya gelmesinden sonra buradaki Türkmenler arasında adlarına rastlanmamaktadır, bu durum onların Orta Anadolu'ya yapılan göçe katılmadığını göstermektedir (Gündüz 2010: 130-131).

Dodurga, 24 Türkmen boyundan birinin adıdır. Dodurga, *tut-* fiilinin ettirgen çatısı olan **tutur-* türevinden *-ga* ekiyle türemiştir (Ercilasun 2008: 15). Bu etnik adın anlamı kaynaklarda "mülk tutup, devlet kuran (yani yurt alıp onu korumasını başaran)" olarak kayıtlıdır (Ataniyazov 2005: 148).

Korkuteli ilçesinde bu adda bir köy yoktur. Yalnız Korkuteli'nin Çomaklı kasabasında *Dodurga* adında soyadları hatta bir sülale adı vardır. Bu soyadı alanların bu boydan olma ihtimali kuvvetle muhtemeldir.

Karadiğın/Karadin: Sarıkeçili Yörükleri'nin kurduğu, Korkuteli'ye bağlı *Karadiğın köyü* (aslı *Karatekin / Karatigin*) ve Orta Asya'da Pamir'in kuzeybatı bölümünde, daha IX. yüzyılda Oğuzların yaşadığı bir Türk şehridir (Gordlevski 1988: 37). Karadiğın şeklinde algılandığından bugün köyün adı *Esenyurt* şeklinde değiştirilmiş ve aslı maalesef tamamen ortadan kaldırılmıştır (Moğol 1997: 85). Antalya yöresinde yaşayan ve Türkmen adı verilen bu topluluklar, ağız özellikleri bakımından "İçel, Adana ve Konya'daki" diğer Türkmen topluluklarıyla birleşirler (Karahan 1996: 56).

Mehmet Eröz, yapmış olduğu derleme çalışmasında, Karadin köy halkının (*Şeytanlar*, diğer adıyla *Demirciler* obasından) perişan perakendelerine, *Çumra-Bozkır (~Konya)* mevki arasında rastladığını ifade etmiştir. Eröz, ayrıca *Yörükler* kitabında bu aşiretin diğer Yörükler tarafından da takdir edildiğini, tam bir göçebe hayat yaşadıklarını, seyyal, çarıklı, cevval insanlar olduğunu ve doğudan batıya göç edip durduklarından söz etmiştir (Eröz 1991: 51).

Ali Rıza Yalgın'ın tespitlerine göre XX. yüzyılın ilk yarısında *Adana'nın Yüreğir* ovasındaki köylerde yaşayan oymaklardan biri de Sarıkeçili Yörükleridir (Yalgın 1993). Sarıkeçili Yörükleri, bugün "Bucak Karağan dağlarından" başlayıp "Kemer ilçesine" kadar olan Burdur'un Güneybatı dağlarında yaşamaktadırlar ve bu Yörükler, otuz yedi köye iskân olmuşlardır. Ayrıca Konya'dan Tokat'a, Isparta'ya ve diğer illere de buradan dağılmışlardır. Daha sonraları *Kemer Sarıtaş Yörükleriyle* karışmışlardır¹⁵.

Bugün yukarıda da bahsedildiği gibi Karadin (~Esenyurt) köyünde *Sarıkeçili Yörükleri* yaşamaktadır.

¹⁴ Ayrıntılı bilgi için bk. Faruk Demirtaş, "Osmanlı Devrinde Anadolu'da Oğuz Boyları", *DTCFD VII/2*, 1949, s. 340-343.

¹⁵ Osmanlılar zamanında, bu aşiretle ilgili bol miktarda Şer'iyye sicili tutulmuştur. Burdur Şer'iyye sicilleri 198/1 nolu defter, 353 nolu sicil, 1797; 17 Cemazil ahir 1836 Tirkemiş Voyvodasına emir, Isparta Şer'iyye sicili 180 nolu defter (ayrıntılı bilgi için bk. Hayati Kuzucu, *Burdur Araştırmaları Dergisi*, Burdur 2001-2 sayısı).

Teke yöresinde yer alan Sarıkeçili Yörükleri, XIX. yüzyılda genellikle *Korkuteli* ve *Kızılkaya* hattında bulunmakla birlikte *İstanos* (~*Korkuteli*), *Mirahor* (~*İmrahor*), *Yelten*, *Yazır*, *Alifahreddinisagır*, *Garibce*, *Anbahan*, *Çaykenarı*, *Zivind*, *Tavşanbükü*, *İğdir*, *Kızılkaya*, *Bademağacı*, *Avdan*, *Beğiş*, *Yalınlısagır*, *Yalınlıkebir*, *İmecik*, *Bahtılı*, *Pazaravdanı*, *Karapınar*, *Fığla*, *Kızılcaağaç*, *Andiya*, *Akkilise*, *Kevzer*, *Yeleme*, *Alifahreddinikebir*, *Ürkütlü*, *Karaaliler*, *Yuva* (< *Yıva*), *Mamatlar*, *Belen*, *Kışla* ve *Burdur*'un *Bucak* ilçesinde konargöçer hayatı devam ettirmektedirler (Ak 2015: 71).

Kargın¹⁶: İlçe merkezine 30 km. mesafededir. Köyün adı, envanterde 1914'te *Garkın*, 1928'de *Kargın* olarak kayıtlıdır. 1968 Köylerimiz'de de *Kargın* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Kargın kelimesi yaygın olarak Anadolu'da birçok yörede; *eriyen karların oluşturduğu gür ve bol suyun tatlı bir meyilden, taşlar üzerinden sekerek akmasına verilen addır*. Bugün Anadolu'daki birçok *Kargın*, *Korhun*, *Korkun*, *Karkın*, *Garkın* adlarının geçtiği köylerin yakınlarında bu tarz bir akarsuyun bulunduğu görülür. *Kargın*, *karkın*, *korgun*, *korhun*, *karkin* ve *karkine* Anadolu'da değişik yörelerin ağızlarında aynı kelimenin yöresel söyleyişlerden dolayı değişik şekillerde kullanılır olmuştur. Bu kelime, ayrıca "tarlanın sudan çamur haline gelmesi, üstü kuru gibi görünüp altı bataklık olan yer, dereler çekildikten sonra kalan toprak ve malın çokluğundan fiyatın düşmesi" anlamlarını da taşımaktadır. Kargın kelimesinin etimolojisi, *kar-* "bir şeyi bir şeyle karıştırmak, katmak" ile ilişkilidir. *Karkın* ise "çok devamlı karıştıran, katan, çoğaltan" demektir (Ercilasun 2008: 18).

Oğuz tarihinde önemli rol oynamış boylardan biri olan Karkınlar, Oğuzlar'ın Bozoklar koluna bağlı Yıldız Han Oğullarındandır. Eski Bir Türkmen boy adı olan Kargın, Dîvânü Lûgatî't-Türk'te geçmemektedir (Demirtaş 1949: 364). Bu etnik ad, ilk olarak Reşidüddin'in eserinde yer almaktadır. Reşidüddin, Yazıcıoğlu, Salar Baba ve Ebulgazi Bahadır Han'a göre *Kargın* kelimesi, "yemeği, aşı bol olan; sofrası açık, el bol" demektir (Ataniyazov 2005: 184).

Karkın¹⁷ boyu hakkında, Kâşgarlı Mahmut, 22 Oğuz boyunun iki Kalaç (~Halaç) boyu ile birleşerek 24 Oğuzları meydana getirdiğini ifade etmiştir. Kâşgarlı *Kargın* ve *İparlı* boylarının adını anmadığından sonraki Oğuzlar kütüğünde tanıtılan bu iki boyun, XI. yy. da Kalaç Türklerinden sayıldığı anlaşılmaktadır. Bu boyun adı, eski kaynaklarda *Karkın*'dan başka *Garkın*, *Karkun* ve *Kargun* biçimlerinde yazılmıştır.

Bugün Anadolu'da Karkın adı, Antalya'nın Korkuteli ilçesinde bir yer adı olarak geçmektedir. Bu boy, *Antalya merkez Kargın* ve Antalya'nın bir ilçesi *Manavgat'ta Beşkonak*, *Karkınlar*, *Değirmenözü*'nde yer adı olarak kullanılmaktadır. Ayrıca *Afyon*, *Ankara*, *Balıkesir*, *Çorum*, *Isparta* *Kastamonu*, *Niğde*, *Sivas*'ta *Kargın* biçiminde *Çorum*,

¹⁶ *Kargın* aşireti hakkında ayrıntılı bilgi için bk. Tufan Gündüz, age., s. 149-150.

¹⁷ Ayrıntılı bilgi için bk. Alemdar Yalçın, Uzman Hacı Yılmaz, "Kargın Ocaklı Boyu ile ilgili yeni belgeler" (bu bilgi, http://www.hbektasveli.gazi.edu.tr/dergi_dosyalar/21-13-94.pdf sitesinden alınmıştır) (Erişim tarihi: 07.06. 2009).

Eskişehir, Konya, Manisa, Niğde şehirlerinde de köy adı olarak bu boyun adı korunmuştur¹⁸.

Kızılaliler: İlçe merkezine 33 km. mesafededir. 1968 Köylerimiz’de *Kızılaliler* olarak kayıtlıdır. Kızılaliler köyünden yaptığımız derlemeye göre Alevi Türkmen köylerinden biri değildir. Peki, köyün adındaki *kızıl*¹⁹ nereden gelmektedir? Köyün adının toprağın renginden geldiğini düşünürsek toprağın rengi “kızıl” değildir. Kızıl kelimesi, “yön/doğrultu” anlamında da kullanılmamıştır. Köyde ikamet eden Yusuf Arı’dan (65) yaptığımız derlemeye göre bu köye “kıpkırmızı, pancar suratlı Ali” isminde birisi gelip yerleşmiştir ve köy adını buradan almıştır. Bu açıklama tabii ki bir halk etimolojisidir.

Kızılaliler köyünün adı, *Anadolu Karaman, Rum, Diyarbakır, Arap ve Zülkadriye Eyaletleri (1530-1556) Şam ve Halep Dâhil*’de “Kızılcağ”²⁰ olarak kayıtlıdır. *Kızıl* kelimesinin “boy adı” anlamı da vardır. Şöyle ki, “Hazar denizi doğusunda, Etrek Irmağı dolaylarında ve Cürçanda oturan On İki Türkmen aşiretinin birinin adı Yomut’tur. Yomutların (~Yaralı) boyunun bölüntülerinden birinin adı *Kızıl*’dır. Ayrıca Sibiry Türkleri arasında *Kızıllar* adlı bir boy vardır” (Üçer-Koman 1945: 38).

Kızıllı Yörüklerine, Kavurgalı tairesi Maraş Yörükleri, Bekdaş cemaati ve Halep Türkmenleri içerisinde de tesadüf edilmektedir (Ak 2015: 55). Kızıllı Yörükleri, Teke yöresinde XVIII. yüzyıldan başlarından itibaren var olup *Aşağı* ve *Yukarı Kızıllı* cemaati olarak iki gruba ayrılmıştır. Yukarı Kızıllı Yörüklerinin yerleşik hayata geçmesiyle birlikte “Yukarı Kızıllı Köyü” Burdur’un Bucak ilçesine bağlı “Kızılkaya” köyü olmuştur. Aşağı Kızıllı Yörüklerinin yerleştiği Kızıllı köyü ise Antalya Döşemealtı köylerindedir (Ak 2015: 56). Korkuteli’ne bağlı Kızılaliler köyü de kuvvetle muhtemel *Yukarı Kızıllı Yörüklerinin* yerleştiği ve adını verdiği köylerden biridir.

Korkuteli: İlçe, il merkezine 60 km. mesafededir. Korkuteli’nin eski adı kaynaklarda *İsinda* olarak geçmektedir. Şehir merkezi, Yazır köyü yakınlarında olduğu bilinmektedir (Çaycı 2004: 107-108). Roma döneminde *İsinda* adı, değiştirilerek *İstanoz/s* şeklinde söylenmiştir. Kelime, Yunancada *stános* şeklinde “ağıl, mandıra” anlamında kullanılır. Envanterde 1914’te ilçenin adı *Istanoz*, 1530-1680’de *İstanos* olarak kayıtlıdır.

Istanoz/s, Antalya’nın kuzey batısında ve Antalya’ya 60 km. uzaklıkta bulunan yayla ilçelerden biridir²¹. İlçenin temelini teşkil eden Alâeddin Mahallesi, ilçenin ilk yerleşim merkezidir. Osmanlı devletinde Sultan II. Bayezid’in son zamanlarında II. Bayezid’in şehzadeleri *Selim, Ahmet* ve *Korkut* arasında yaşanan taht mücadelesinde

¹⁸ Ayrıntılı bilgi için bk. Alemdar Yalçın, Uzman Hacı Yılmaz, “Kargın Ocaklı Boyu ile ilgili yeni belgeler”, (bu bilgi, http://www.hbektasveli.gazi.edu.tr/dergi_dosyalar/21-13-94.pdf sitesinden alınmıştır) (Erişim tarihi: 07.06. 2009).

¹⁹ Derleme Sözlüğü’nde *kızıl* kelimesi, Denizli’nin Honaz ilçesinde ve Söğüt kasabasında, Kırşehir’de, Kayseri Erkilet’te ve Niğde’nin Bor ilçesinde “tembel, iş görmez, kızıl” anlamında da kullanılmaktadır.

²⁰ Ayrıntılı bilgi için bk. TC Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı Yayın Nu: Osmanlı Yer Adları: II, Ankara 2013, s. 872.

²¹ Korkuteli’nin kazaya dönüştürülmesi konusunda ayrıntılı bilgi için bk. Fahrettin Tızlak, “İstanoz Nahiyesinin Korkudili Kazası’na Dönüştürülmesi”, Akdeniz İnsani, Bilimler Dergisi, IV (2): s. 249-259.

Korkuteli, o sırada Antalya sancakbeyi Şehzade Korkut'a merkezlik yapmıştır. Şehzade Selim ve yanındaki idareciler saltanat makamı için Korkut'un varlığını tehlikeli olarak görüyorlardı. Bu bakımdan Osmanlı kaynaklarında Korkut'un Selim'in yolladığı uydurma saltanata davet mektuplarına kanıp bunlara olumlu cevaplar vermesi yüzünden ortadan kaldırıldığı şeklindeki bilgiler (Hoca Sadettin II, 231) olayı meşru zeminlere çekme gayretinin bir yansıması olmalıdır. Kardeşinin 10.000 kişiyle üzerine yürüdüğünü öğrenen Korkut, sadık adamı Piyale yanında olduğu halde Manisa'dan gizlice kaçıp Mısır'a gitmek için Teke-ili yöresine doğru yola çıktı; ancak Korkuteli'nde bir mağarada yakalandı ve Bursa'ya götürülürken Eğrigöz (~Emet) kasabası yakınında kapıcı başı Sinan ağa tarafından boğularak öldürüldü. Bazı kaynaklarda ise onun Teke-iline değil İzmir-Bergama tarafına gittiği ve buradan denize açılarak Rodos'a sığınmak istediği belirtilir (16. Asırda Yazılmış Grekçe Anonim Osmanlı Tarihi, 192)²². Mücadeleyi kazanarak hükümdar olan Selim kardeşi Korkut'u Osmankalfalar köyü yakınlarındaki bir mağarada saklanmakta iken 1510 yılında boğdurarak öldürmüştür.

Evliya Çelebi'nin Seyahatnamesi'nde Korkuteli şöyle geçmektedir: *İstanoz Şehri Yaylağı (~Korkuteli): Tekebay oğlu alıp, Yıldırım Han eline girmiştir. Paşa hassı voyvodalıktır. Müftüsü, nakibi, kadısı, kethüda-yeri, serdarı Adalya'da (~Antalya) otururlar. Yılda bir defa buraya gelip sekiz ay iyş ve işret edip hava alırlar. Kalesi batı tarafında viranca küçük bir kaledir. Batıya bakan bir kapısı var. Güneyindeki mağaralı kayalar bu kaleye havaledir. Bu yaylanın yüz evinde insanlar kışlar gerisi göçerler. İstanoz nehrinin iki tarafında kat kat ve içli dışlı, hamamlı, havuzlu saraylar vardır. Evler bağ ve bahçelidir. Nehir üzerinde 70 ağaç köprü vardır. Herkes evlerinde yaranlarıyla yüzerler, balık avlarlar. Uzunluğu tam iki saat yerdur. Enliliği ancak üçer dörder evdir. Sokakları geniştir. Her köşesinde değirmenler vardır. Şehirde 205 mihrap vardır. Mescitleri çoktur. Çoğunun evkafı yoktur. Cuma namazı kılınan üç cami vardır. **Sultan Alâeddin Camii**, şehrin batı ucundadır. Evvelce kurşun örtülü imiş. Celali Karayazıcı kurşununu söküp sekbanlarına vermiş ve camii yakmıştır. Sonra **Kuyucu Murad Paşa** tamir ettirmiştir. Camiin ortası, Bursa'daki Ulu Cami gibi açıktır. Avlusu beyaz mermer döşelidir. Müezzin mahlefi camiin ortasındadır. Kible kapısından 12 basamakla inilir. Minaresinin kapısında şöyle yazılıdır: "Büniye hazihil minaratışşerif Murad paşa Evaili Rebiülahir" sene 979.*

Bir medrese, bir han, bir hamam, bir imaret Sultan Alâeddin'indir. 300 dükkânı vardır. Dükkânların kepenkleri yoktur. Herkes malını gece evine götürür. Sokaklarında kaldırım yoktur. Havası çok latiftir. Burada sekiz ay zevk ve safa edip çehreleri gül renkli olup taze hayat bulurlar. Adalya halkı bu yaylağa gelmese ölürler. Kirazı, elması, emrudu (~Karyağdı armudu), fındığı meşhurdur. İslambol'da (İstanbul) Galata mevlevihanesi şeyhi Âdem efendinin sarayının benzeri bir yerde yoktur. Bu şehirde haftada bir pazar kurulur. Buradan kuzeye dört saat gittik... (Korkuteli 2013 Antalya'nın Yaylaya Uzanan Eli 2013: 5).

Osmanlı hükümünde Konya şehrinin Meram'ı, Malatya'nın Aspuzusu, Peçoy-ı Sirem İrem Bağ'ının Baruthanesi, Kırım Vilayeti'nde Kefe'nin Sudak'ı ve Antalya'nın

²² Ayrıntılı bilgi için bk. Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, cilt 26, "Korkut" maddesi, s. 206.

*Istanaz'ı, Rum, Arap ve Acem'de meşhurdur. Eğer bu Istanaz Yaylağı'nı öğrendiğimiz kadarıyla özelliklerini yazsak bir cilt kitap olur*²³.

Büyükköy ve Küçükköy: Büyükköy, ilçe merkezine 18 km. Küçükköy ise 14 km. mesafededir. Köyler, 1968 Köylerimiz'de *Küçük Köy* ve *Büyükköy* olarak kayıtlıdır.

Anadolu'ya yerleşim esnasında adlandırma yapılırken bölgenin toprak, su, iklim ve coğrafi yapısına göre, adlandırma yapıldığı gibi, Türkmen oymaklarının adlarına göre de bölgelere değişik adların verildiğinden yukarıda söz edilmişti. Teke bölgesine yerleşen birçok Yörük ve Türkmen aşiretleri iskân oldukları yerlere kendi adlarını da vermişlerdir. Bu duruma en güzel örnek, Korkuteli ilçesine bağlı *Küçük Ali Fahrettin Köyü* (günümüzdeki adı *Küçükköy kasabası*) ile *Büyük Ali Fahrettin köyünün* (günümüzdeki adı *Büyükköy kasabası*) reislerinin adlarıyla anılmasıdır. Küçük Ali Fahrettin, kasabanın en eski mezarlığında bir tepe üzerinde, Türk motifli mezarındaki mezar taşı kitabesinde (h. 747) m. 1346-1347 senesinde vefat ettiği kayıtlıdır. Bu aşiret reisi, Korkuteli ve civarındaki fütuhatin (1300 civarı) ardından kendi adıyla anılan köyü kurmuştur. Ağabeyisi olduğu tahmin edilen Büyük Ali Fahrettin de yine aynı şekilde *Küçükköy*'ün yakınana yeni bir yerleşim birimi oluşturmuştur (Moğol 1996: 85).

Kaynaklarda, Burdur'un Gölhisar ilçesinde XVI. ve XVII. yüzyıllarda görülen "Ali Fahrettinli Türkmen Taifesi", Türkemiş'ten sonra en kalabalık Yörük taifesidir, *Malumlu* ve *Yazır* bölüklerinden (Kuzucu 2001-2) olduğu kayıtlıdır.

Farsak~Varsak: 1968 Köylerimiz'de *Varsak* olarak kayıtlıdır. Varsak kelimesinin üç anlamı vardır: a) *Bir Türk boyu, kabilesine verilen addır* b) *Eski harp aletlerinden bir çeşit yatağan, kısa kılıç* c) *Taşçıların taş kırdıkları büyük çekiç*. Varsak için *Karsak* kelimesini kullananlar vardır. Ataniyazov eserinde, *Karsak/Karsakçı*'yı şöyle açıklamıştır; "Yomut ve Teke boylarının Tacikistan'ın Cılıköl bölgesinde yaşayan Salırların; Semerkant ilindeki Çandırların içindeki "Karsak", Çovdur ve Olam boylarında ise "Karsakçı" sülalelerine rastlanmaktadır. İkisi de aynı kökten gelir. Karsak adlı hayvanı totem edinenler veya Karsak avlayanlar şeklinde izah edilebilir" (Ataniyazov 2005: 188). Oğuzlar, büyük boyları birleştiren kişi adını; birleşerek meydana gelen boy veya bölüntülere ad olarak vermişlerdir. Yani Varsak da Bozok Oklu Han'ın yedi oğlundan birinin adıdır (Üçer-Koman 1945: 46).

Adlarını başlarında bulunan bir Türkmen beyinden alan Varsak Yörükleri (~Tarsus Türkmenleri), kaynaklarda *Varsak*, *Farsak*, *Varsaklar* ve *Varsaklı* şeklinde geçmektedir (Türkay 2005: 78, 312, 643). Antalya'da bulunan "Varsak" yer adının tarihi geçmişine bakarsak muhtemelen Osmanlı Devleti ile Karamanoğlu Beyliği arasında yaşanan mücadelede Karaman ve Taşeli yöresinde Osmanlı Devletine karşı yapılan direnişin temel mücadelesini oluşturan çok sayıdaki Yörük, II. Mehmet döneminde Rumeli taraflarına sürgün edilmişlerdir. Kuvvetle muhtemel, Varsak Yörükleri de bu süreçte XV. yüzyılın sonlarına doğru Teke yöresine sürgün yoluyla Karaman'dan gelmiştir. XVI. yüzyıl Tahrir defterlerinde bu Yörükler, Teke sancağında "Cemaat-i Yörükân-ı Varsakan" olarak kaydedilmiştir. Varsak Yörükleri, XIX. yüzyılın ikinci

²³ Ayrıntılı bilgi için bk. Evliya Çelebi, *Günümüz Türkçesiyle Evliyâ Çelebi Seyahatnamesi* (Hazırlayan: Seyit Ali Kahraman), 7-10. Kitaplar, Dizin, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul 2013, s. 163-165.

yarısından itibaren yerleşmeye başlamışlardır. Varsaklılar, bugün Antalya Kepez Beldesi'nde bulunan *Varsak Köyü* ile Korkuteli'nde bulunan *Varsak Yaylası* arasında yarı yerleşik bir hayat sürmektedirler (Ak 2015: 76).

Varsaklılar, bugün başta *Antalya* olmak üzere, *Tarsus, Niğde Adana, Aydın, Kırşehir, Kayseri, Bayburt, Çorum, Isparta, Sivas, Muğla, Osmaniye, Mersin* ve diğer bazı illere yerleşmiş ve yerleştikleri yerlere de adlarını vermişlerdir.

Yazır: İlçe merkezine 10 km. mesafededir. Köyün adı envanterde 1928'de ve 1968 Köylerimiz'de *Yazır* olarak kayıtlıdır. Bu köyde, *Sünnî-Türkmenler* yaşamaktadır.

Yazır boyu, Oğuzların Bozok koluna mensup, 24 Türkmen boyu içerisinde en büyük boylardan biridir. Yörük grubuna dâhil olan Yazır Oğuz boyunun en mühimi Teke sancağına gelip yerleşmiştir ve *Sarı* ve *Kara* sıfatıyla iki şubeye ayrılmıştır²⁴.

Yazır kelimesi, “çok ülkeye sahip, pek çok ülkenin valisi, çok ülke onun olsun vb.” demektir. Pek çok araştırmacı Yazır Oğuz boyunun adını *yaz-* “yazmak, yere sermek, yenmek, yıkmak, basıp almak” olarak açıklamıştır. Ataniyazov'a göre Yazır etnonim adının anlamını ve türemesini en doğru veren S. P. Tolstov ve A. A. Roslyakov'tur. Bunlar etnonim adını, eski bir Türk boyu olan “Yas” adıyla bağdaştırmıştır. Yani; *Yaz* (< *Yas, As*) ve Eski Türkçedeki *+ır* çokluk eki. Anlamı da “Yaz halkı, yaz boyu” demektir (Ataniyazov 2005: 280-281). Zeki Velidi Togan, kelimeyi *yazığ+er* şeklinde açıkladıktan sonra Yazır boyu ile *As* kabilesi arasında bir ilişki olabileceğini düşünmüştür (Togan 1982: 101).

Kelime DLT'de *yazgır* olarak geçer. Ercilasun, kelimenin *yay-* anlamındaki *yaz-* fiilinden *gır-* ekiyle yapılmış olduğunu “çok yayan, çok yaygın” anlamına geldiğini söylemiştir. Devamında kelimenin anlamının kaynakların verdiği “iller ağası (büyüğü), çok vilayete sahip” anlamıyla da uyuştüğünü eklemiştir (Ercilasun 2008: 13-14).

XIII. yüzyıldan itibaren Antalya ve çevresine genellikle Üç-Okların teşkil ettiği ve Türkmen topluluklarının yerleştirildiği görülmektedir (Tekindağ 1977: 55). Bu Türkmen toplulukları ve aşiretleri özellikle Korkuteli civarında yoğunluk kazanmış ve yerleştikleri köy ve kasabalara kendi adlarını vermişlerdir. XVI. yüzyılda II. Bayezid döneminde yapılan tahrirde Korkuteli civarında *Bayat, İğdir Çavundur, Karkın, Üreğir (~Yüreğir), Yazır* ve *Yıva* gibi köy adlarının bulunması bunun bir kanıtıdır (Çaycı 2004: 111). Korkuteli ilçesinde, Kırık Oğuz boyu dışında yer adlarından öğrenildiği kadarıyla *Büğdüz, Çavuldur (~Çavundur), Dodurga, Eymür (~Eymir), İğdir, Karkın, Yazır, Yıva, Yüreğir (~Yüreğir) Salur* boyları da yerleşmişlerdir (Sümer 1999: 423-460)²⁵.

Faruk Sümer, *Yıva* Oğuz boyunun adının kayıtlarda *İva, Yawa, Ywa, Yava*, imlalarıyla da geçtiğini belirterek bu adın bugünkü “Yuva” köyleriyle ilgili olduğunu söylemektedir (Sümer 1999: 348-349). Bugün Burdur'un Bucak ilçesine bağlı Yuva köyü de “Yıva” Oğuz boyunun adını verdiği köylerden biridir.

²⁴ Ayrıntılı bilgi için bk. Faruk Sümer, “Bozoklu Boylarına Dâir”, *DTCFD XIII*, 1953, S. 69; Faruk Demirtaş, “Osmanlı Devrinde Anadolu'da Oğuz Boyları”, *DTCFD VII/2*, 1949, s. 333.

²⁵ Ayrıntılı bilgi için bk. Nihal-Ahmed Naci, *Anadolu'da Türklere Aid Yer İsimleri*, s. 243-259, TM. II, *Türkiye'de Meskûn Yerler Kılavuzu*, İçişleri Bakanlığı yayını XIII, seri No: 16d / I Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1956; *Köylerimiz*, İçişleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğü Seri II, Sayı: 3, Başbakanlık Basım, Ankara 1968.

Mamatlar, Avdan, Kureyş dağı ve Belenli (yani; Belenköy) köyleri de Oğuz boylarının yerleştikleri ve adını verdikleri yerlerdir (Moğol 1997: 82).

12) Sürekli veya dönemlik yerleşme ile ilgili köy adları: Bu gruba 4 köy adı girer: *Çığlık, Garipçe, Güzle ve Söbüce*. Korkuteli’nde Yörükler tarafından yaylak/yayla olarak kullanılan yerlerden biri de Çığlık’tır. Hasan Moğol’un *Teke Sancağı Şer’iyye Sicili* çalışmasında burası eskiden bir köy idi ve adı da *Karye-i Çığlık* idi. Korkuteli’nde Garipçe, sürekli yerleşimin/yaşantının olduğu bir köydür. Güzle ise adından da anlaşılacağı üzere mevsimlik/belli bir dönemde halkın yaşadığı daha az serin ve asıl köye yakın olan bir yayla yerleşim yeridir. Beğiş köyü de aslında Tatköy’ün yaylasıdır. Önceleri Tatköy yokken Tatköy’ün sakinleri, Beğiş’te yaşamaktaydı. Korkuteli’nin önemli yaylalarından biri de Söbüce’dir. Antalya yaylaları arasında paylaşılabilen bir konumda olan Söbüce, Korkuteli Taşkesik köylüleri ile Yeni Osmanlı Yörüklerini zaman zaman karşıya getirmiştir, hatta kavga ve çatışmalara sebep olmuştur.

Sonuç

Korkuteli köy adlarına genel olarak bakıldığında köylerin adlandırılmasında, üç tabakanın olduğu görülmektedir: İlk tabakada, *Rum yer adları*, orta tabakada *Türkmen ve Yörüklerin bizatihi kendi verdikleri adlar* ve son tabakada ise *İçişleri Bakanlığı’nın değiştirdiği adlar* yer almaktadır.

Korkuteli köy adları, ağırlıklı olarak tabiatla ilgili olduğu görülmektedir. Bunlar içerisinde de en çok dikkat çekenler *su* ve *renklerle* ilgili olanlardır. Su adlarının kullanılmasının nedeni, Yörüklerin yerleşmek için bilhassa su kaynağı bulunan yerleri seçmesinden kaynaklanmış olmalıdır. *Çaykenarı, Dereköy, Karakuyu, Kırkpınar* vb. Renk adlarına bakıldığında ise *ak, kara, kızıl* ve *yeşil* kelimelerinin kullanıldığı görülmektedir. Burada dikkat çeken bir husus; Arapçadan alıntı olan “beyaz” ve “siyah” kelimelerinin köy adlarında hiç kullanılmaması, aksine Türkçe olan “ak”, “kara” ve “kızıl” kelimelerinin sık kullanılmasıdır. *Akyar, Karabayır, Karakuyu, Karataş, Kızılcaadağ, Yeşiloba*. Ancak ilçede yapılan köy adları incelemelerin neticesinde, bu renk adlarının temel anlamda değil de bazılarının “yön/doğrultu” anlamında kullanıldığı tespit edilmiştir.

Türkler, yer adı vermede boy, oymak ve aşiret reisinin adlarından yararlandıkları görülmektedir. *Bayat, Bayat Bademlisi, Büyük Ali Fahrettin, Kargın, Küçük Ali Fahrettin, Yazır* ve *Karadiğın* gibi köy adlarının olması Korkuteli’ne bu Oğuz boylarının ve aşiret reislerinin gelip yerleştiğinin ve adının verildiğinin bir kanıtıdır.

Korkuteli’nde kentleşme ve geçici göç yoğun olarak görülmektedir. Şehirden kırsal alana yani yaylalara, kırsal alandan şehre ilkbahar ve sonbahar mevsimlerinde göçlerin olduğu görülmektedir. Son yıllarda da başta Antalya il merkezi olmak üzere, çeşitli il ve ilçelere de iş için temelli ve geçici göçlerin olduğu gözlemlenmektedir. Bu göçlerin neticesinde nüfusu azalan pek çok köy yakınındaki diğer bir köyle birleştirilmek zorunda kalmıştır. Bunun sonucunda da bazı köy adları kaybolup gitmiştir.

KAYNAKLAR

AK, Mehmet, (2015), *Teke Yörükleri (1800-1900)*, Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları.

AKAR, Ali, (2006), "Renge Bağlı Yer Adlandırmalarında Muğla Örneği", *Sosyal Bilimler Dergisi*, 1 (20): 57-63.

AKSAN, Doğan, (1998), *Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim*, Ankara: TDK Yayınları.

Anadolu Karaman, Rum, Diyarbakır, Arap ve Zülkadriye Eyaletleri (1530-1556) Şam ve Halep Dâhil, (2013), TC Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı Yayın Nu: Osmanlı Yer Adları: II. Ankara.

ATALAY, Besim, (1999), *Divanü Lügat-it-Türk Dizini "Endeks"*, Cilt IV. Ankara: TDK Yayınları.

ATANIYAZOV, Sultan, (2005), *Şecere Ansiklopedik Türkmen Etnik Adları Sözlüğü* (Hazırlayan: Yakup Karasoy, Ufuk Deniz Aşçı), Konya: Tablet Kitabevi.

ATMACA, Emine, (2017), *Antalya İli Korkuteli İlçesi ve Yöresi Ağızları*, Ankara: TDK Yayınları.

BAŞKAN, Özcan, (1971), "Türkiye Köy Adları Üzerine Bir Deneme", *TDAY-Belleten 1970*. Ankara: TDK Yayınları: 237-251.

BAYAT, Fuzuli, (2005), *Ay Kültünün Dini-Mitolojik Sisteminde Türk Boy Adları Etimolojisi*, Ankara: 3 Ok Yayıncılık.

CAFEROĞLU, Ahmet, (1966), "Aydın İli Ağızlarından Örnekler Etnografya Bakımından Özellikleri", *TDAY-Belleten 1965*, Ankara: TDK Yayınları.

CLAUSON, S. G., (1972), *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth Century Turkish*, Oxford: Oxford University Press.

ÇAYCI, A. (2004), "Korkuteli (Istanoz) Tarihi ve Korkuteli Alaaddin Camii Üzerine Bir Araştırma", Konya: *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, S. 16: 107-128.

ÇELEBİ, Evliya, (2013), *Günümüz Türkçesiyle Evliyâ Çelebi Seyahatnamesi* (hazırlayan: Seyit Ali Kahraman), 7-10. Kitaplar. Dizin, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

ÇELİK, Ahmet, (2016), *Bir Yörük Çocuğunun Gözüyle Yörüklerin Dünyası*, Ankara: Gelişim Sanat Yayınları.

DEMİRKAYA Y.-Mesut Koç. (2017), "6360 Sayılı Kanun İle Birlikte Mahalleye Dönüşen Köylerde Değişimin Katılım Açısından Muhtarlığa Etkisi: Menteşe ve Seydikemer İlçeleri Üzerinden Bir Değerlendirme", *Strategic Public Management Journal*, Volume 3, Issue 6: 124-149.

DEMİRTAŞ, Faruk, (1949), "Osmanlı Devrinde Anadolu'da Oğuz Boyları", Ankara: *DTCFD VII/2*: 321-365.

DERLEME SÖZLÜĞÜ, 1962-1982 I-XII, Ankara: TDK Yayınları.

DEVELİ, Hayati, (2001), "Türkiye Toponimisine Dair Denemeler", **Studia Turcologica Cracoviensia** 8: 17-22: 17-22.

DİLÇİN, Cem, (1983), **Yeni Tarama Sözlüğü**, Ankara: TDK Yayınları.

ERCİLASUN, Ahmet Bican, (2008), "Oğuz Boy Adlarının Etimolojisi". Ankara: **Dil Araştırmaları Dergisi**, Sayı: 3. Güz: 9-25.

ERÖZ, Mehmet, (1991), **Yörükler**. İstanbul: Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Yayınları,

GABAİN, von A., (2003), **Eski Türkçenin Grameri**, Ankara: TDK Yayınları.

GORDLEVSKİ, V., (1988), **Anadolu Selçuklu Devleti, (Gosudarstvo Selçukidov Maloy Azii, 1941)** (çeviren: Azer Yaran), Onur Yayınları.

GÜLENSOY, Tuncer, (1995), **Türkçe Yer Adları Kılavuzu**, Ankara: TDK Yayınları.

GÜLENSOY, Tuncer, (1995), "Orta Asya'daki Türk Yer Adlarının Anadolu'daki İzleri" Milliyetçilik ve Milliyetçilik Tarihi Araştırmaları V. İlmî Kongresi, 26-27 Mayıs Ankara. **Tarih Boyunca Anadolu'daki Türk Nüfus ve Kültür Yapısı (Tebliğler)**, Ankara.

GÜNDÜZ, Tufan, (2010), **Anadolu'da Türkmen Aşiretleri "Bozulus Türkmenleri 1540-1640"**, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

KALYUTA, A. (2004) **Словарь лингвистических терминов Dil Bilimi Terimleri Sözlüğü**, İstanbul: Multilingual Yabancı Dil Yayınları.

KAYMAZ, Zeki, (2000), "Türkiye Türkçesi ve Ağızlarında Renk Bildiren Kelimelerin Kullanılışı ve Semantiği", **Türk Dili Araştırmalar Yıllığı Belleten**. Ankara: TDK Yayınları.

Komisyon, (1928), **Son Teşkilat-ı Mülkiyede Köylerimizin Adları**, İstanbul: Hilal Matbaası.

Komisyon, (1946), **Türkiye'de Meskûn Yerler Kılavuzu**, Ankara.

Komisyon, (1968), **Köylerimiz: 1 Mart 1968'e kadar**, Ankara: Başbakanlık Basımevi.

Komisyon, (1982), **Köylerimiz 1981**, Ankara: TC İçişleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğü.

KONONOV, A. N., (2015), "Türk Lehçelerinde Renk Adlarının Semantiği" (Çeviren: Emine Atmaca-Reshide Adzhumerova), Ankara: **Gazi Türkiyat**: 185-204.

Korkuteli 2013 Antalya'nın Yaylaya Uzanan Eli, 2013.

Korkuteli Belediyesi Dergisi (2002), Antalya: Es Basım.

KUZUCU, Hayati, (2001), **Burdur Araştırmaları Dergisi**, 2. Sayı. Burdur.

MOĞOL, Hasan, (1996), **Teke Sancağı Şer'iyye Sicili**, Ankara: Mehter Yayınları.

ÖGEL, Bahaddin, (1971), **Türk Mitolojisi**, 1 Cilt. Ankara.

ÖZKAN, Abdurrahman, (2006), "Ses Yansımaları Kelimelerin Yer Adı Olarak Kullanılması", **arayışlar-İnsan Bilimleri Araştırmaları**, Yıl: 8, Sayı: 16: 191-197.

POPPE, Nicholas, (2008), "Altay Dillerinde Çokluk Eki". **Dil Araştırmaları Dergisi** (Çeviren: Caner Kerimoğlu), Sayı: 2. Bahar: 93-110.

RÁSONYÍ, Laszlo, (1973), "Türk Şahıs Adlarının Tasnifi", Ankara: **Türkoloji Dergisi**. I/1.

REFİK, Ahmet, (1930), **Anadolu'da Türkmen Aşiretleri**, İstanbul.

SAKAOĞLU, Saim, (2001), **Türk Ad Bilimi I Giriş**, Ankara: TDK Yayınları.

SARI Cemali-Yusuf Tepeli, (2012), "Türk Kültür Coğrafyasında Yerleşme Adları: Teke Yöresi Örneği", Ankara: **Karadeniz Araştırmaları**.

SEZEN, Tahir, (2006), **Osmanlı Yer Adları (Alfabetik Sırayla)**, Ankara: TC Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü. Yayın Nu: 21.

SÜMER, Faruk, (1999), **Oğuzlar (Türkmenler) Tarihleri, Boy Teşkilatı, Destanları**, İstanbul: Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Yayınları.

SÜMER, Faruk, (1953), "Bozoklu Boylarına Dâir", Ankara: **DTCFD XIII**.

ŞAHİN, İbrahim, (2007), "Türkçede Yer Adlarının Yapısı Üzerine", Erzurum: A. Ü. **Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi**. Sayı: 32: 1-14.

ŞAHİN, İbrahim, (2013), "Türkiye Yeradiliminde Terim ve Tür Sınıflandırması Sorunları", **Avrasya Terim Dergisi**. 1 (1): 46-58.

ŞENEL, Mustafa, (2013), **Elazığ İli Yer Adları Üzerine Bir İnceleme**, Elazığ: Manas Yayıncılık.

TEKİNDAG, Ş. (1977), "Teke-eli ve Tekeoğulları", İstanbul: **İÜEF Tarih Enstitüsü Dergisi**. 7-8.

TIZLAK, Fahrettin, (2014), "İstanos Nahiyesinin Korkudili Kazası'na Dönüştürülmesi", **Akdeniz İnsani, Bilimler Dergisi**, IV (2): 249-259.

TOGAN, Zeki Velidi, (1982), **Oğuz Destanı-Reşideddin Oğuznâmesi Tercüme ve Tahlil**, İstanbul.

TÜRK, Vahit, (2011), "Gürün Köy Adları Üzerine Bir İnceleme", **Uluslararası Gürün Sempozyumu**. 24-25 Eylül.

TÜRK, Vahit, (2011), "Orhun Yazıtlarından Kutadgu Bilig'e Din Dili", **Türk Yurdu**. S. 283, C. 31 Mart.

TÜRKAY, Cevdet, (2005), **Başbakanlık Arşivi Belgelerine Göre Osmanlı İmparatorluğu'nda Oymak, Aşiret ve Cemaatler**, İstanbul: İşaret Yayınları.

Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, cilt 26. S. Korkut maddesi.

Türkiye'de Halk Ağzından Derleme Sözlüğü (1965), Ankara: TDK Yayınları.

Türkiye'de Millî İdare Bölümleri Belediyeler Köyler, İçişleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğü Yayını, 87-97.

ÜÇER, S. Sırrı-M. Mes'ud Koman, (1945), **Konya İli Köy ve Yer Adları Üzerine Bir Deneme**, Konya Halkevi Tarih, Müze Komitesi Yayınları, Konya.

VARDAR, Berke, (2002), **Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü**, İstanbul: Multilingual Yayınları.

YAKUPOĞLU, Cevdet, (2008), "Kastamonu ve Çevresinde Meyve ile İlgili Yer Adları (13-15. Yüzyıllar)", **Turkish Studies**, Volume 3/5 Fall: 420-451.

YEDİYILDIZ, Bahaeddin, (1984), "Türkiye'de Yer Adı Verme Usulleri", **Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri**. Ankara.

YILDIZ, Tuba Meryem, (2018), **1839-1917 Arası İstanos (Korkuteli)'un Sosyo-Ekonomik Durumu**, (Yayımlanmamış Doktora Tezi), (Danışman: Prof. Dr. Fahrettin Tızlak), Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Antalya.

YİNANÇ, Mükrimin Halil, (1944), **Türkiye Tarihi Selçuklular Devri**, İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları.

http://www.hbektasveli.gazi.edu.tr/dergi_dosyalar/21-13-94.pdf sitesinden alınmıştır) (Erişim tarihi: 07.06. 2009, 10: 30).

<http://www.memurlar.net/haber/314556/> (Erişim tarihi: 23.02.2015, 23: 15).

<http://www.yzk.gov.tr/ysk/content/conn/YSKUCM/path/Contribution%20Folders/Mevzua/6360.pdf> (Erişim tarihi: 22.09.2017, 15: 15)

<http://nisanyanmap.com/?y=&t=korkuteli&u=1&ua=0> (Erişim tarihi: 22.09.2017 18: 32)

KORKUTELİ HARİTASI

